

I alv.

T. 17

Mr. H

(129)

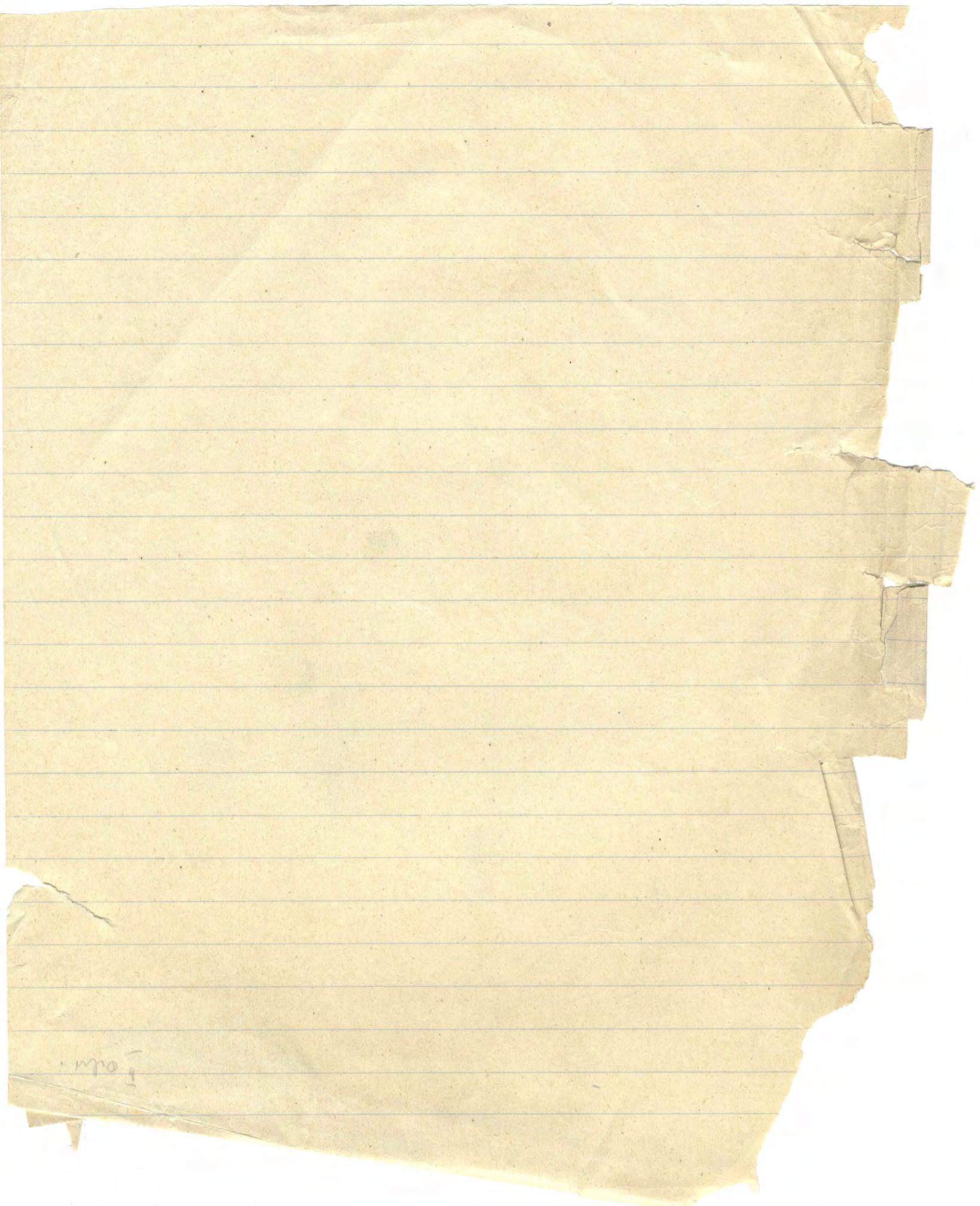
Str. 15 + 10 - 19 + 6

6 pożeciu rosnącego

K 35

O pojęciu rozumowania.

3. I. O wyrazie "rozumowanie"
Wyraz "rozumowanie" świadczy z wielu innymi - dość przypomnieć wyrazy
~~mowa na język angielski, formuła, utrata, ten niepotrzebne~~
~~uzucie poczucie, wrażliwość czułość, nauka umiejętność o tematyczny pogadankę~~
~~W przedmiotach na język niemiecki.~~
Podobnie, jakim odznacza się polskie słownictwo filozoficzne w porównaniu
z niemieckiem. Niemcy nie posuadają bowiem wyrazu, któryby odpowiadał pol-
skiemu "rozumowaniu", greckiemu ~~λογιστική~~, łacińskiemu ratiocinari i wzie-
temu stąd francuskiemu raisonner, angielskiemu to reason. Brak odpowiedniego
~~lub jacykowego przekształcenia niemieckiego wyrazu obcego~~
wyazu niemieckiego sprawia niemieckim tłumaczom dzieł francuskich i angielskich
nieraz wiele kłopotu, jak to widać m.i. w niemieckim przekładzie Hume'a
Traktatu "o naturze ludzkiej", w którym tłumacz ~~musi sobie radzić na najzmaitszymi sposobami~~, by oddać angielski wyraz "to reason", nie mieszając jego
znaczenia ze zanczeniem wyrazów synonimycznych. A ~~Rignano~~ ~~drukowane~~
~~w jazyku niemieckim~~ ~~swe rozprawy~~ ~~ogłoszone~~ ~~zaznaczone~~ ~~na~~ ~~zaznaczone~~ ~~zaznaczone~~
w rozumowaniu ~~objęte~~ ~~zaznaczone~~ ~~zaznaczone~~ ~~zaznaczone~~ ~~zaznaczone~~ ~~zaznaczone~~ ~~zaznaczone~~
w tém sprawie, a ansteine po francusku p.t. ie w Języku niemieckim, nie znalazi in ego wyjścia, jak oddać tytuł rozprawy
"Wie man durch Vernünftlichkeit denkt", doś. nie
przez ~~Rasonnement~~, eo, jak wiadomo właściwie znaczy coś innego anżeli
jacykowy jasne nawiązanie terminologii Niemiec.

*) Rzecz wiadoma, że greckie ~~λογιστική~~, łacińskie ratiocinari znaczy pierwotnie tyle co liczyć, obliczać, a dopiero w dalszym ciągu tyle co rozuwać, rozumować. To też wspomniana w tekście odpowiedniość znaczeń dotyczy jedynie dalszego znaczenia wyrazów. To też tylko z e tem dalszem znaczeniem wyrazów klasycznych można zestawić znaczenie polskiego wyrazu "rozumować". To właśnie znaczenie postajaje jednak wyrazy ~~λογιστική~~ i ratiocinari jako filozoficzne terminy techniczne; a o to tutaj ~~wysokie chodz. chodzi~~. Testimini tutaj ze mniam półtakie wyraz, rozumowani staniszcze mówenie staniszcze wyrazów staniszczych, mamy te na mlecznym mówimie jakaś ich daleje znaczenie, dalej mówimy stąd in te wyrazu filozoficznego terminu staniszcza filozoficznego.

**) Hume D. Traktat über die menschliche Natur. In Sämtliche Bearbeitung hrsg. von Th. Lipps. Hamburg. Leipzig 1913-6.

***) Rignano L. Che cos'è il ragionamento? Scienza XXVII-1 (1913). - Tomi: L'evoluzione del ragionamento, tomie XXI-4, XXII-5. (1913). - Po niemiecku: Was ist Rasonnement? (Archiv f.d. gesamte Psychologie, XXVIII, 1, 2). Die Entwicklung des Rasonnements (Tomi, XXII, 1, 2).

rozumowanie.

2. O niektórych znaczeniach, nadawanych wyrazowi "rozumowanie".

2. Chociaż jednak język polski, angielski, francuski i włoski posiadają wyraz "rozumowanie", różny od wyrazów takich jak "myślenie", "wnioskowanie", "dowodzenie" i t.p., brak temu wyrazowi dotąd - podobnie zresztą jak wyrazom ~~reasoning~~, ~~raisonnement~~, ~~ragionamento~~ - charakteru terminu technicznego o ustalonem i powszechnie przyjętym znaczeniu. To też różni autorowie - a niekiedy też i ci sami autorowie - łączą z nim znaczenia różne. Nie kusząc się o wyczerpujące zestawienie wszystkich tych znaczeń, wystarczy na siebie panującą w tej mierze chwiejność uprzytomnić na kilku przykładach.

Zdawałoby się, że ~~o/rozumowaniu/mówią~~ jakkolwiek bądź szerokie mogą być granice, w których waha się znaczenie, ~~przykłady nadawane~~: rozumować: ~~zawsze~~ wyrazowi ~~argument~~, "rozumowanie", przecież ~~zawsze oznacza on~~ zawsze znaczenie to pozostaje w związku jaknajściślejszym z funkcją ~~wy~~ rozumowaniem, z myśleniem logicznem. Tak jednak nie jest.

5 . 0 Nieliczory pow. Koniakow - "Koniaków"
Lipiec 1915

Spójnia żelazna Jęzaka bogata w skamienienia, świadczące o dawnych
wysięciach koralów i twardych skorup. Wąskie głąbki z których dno
zwykle pokrywały rurkami "Koniaków". Taki głęboki głębokość jest "wys-
teńce", "wieloskronowe", "wongrenite" it p. It jest ziemiany wąs-
kiej głębi bogatej skamieniałą w koralach i skorupach. Główne znajdują
się w wąskich głębokich głębinach, z których głębokość do 50 m. Wysięcie
to jest całkowicie wykorzystane do celów przemysłowych, zatopione w
zalewie Kaniowce. Wysięcie to jest dobrze wykorzystane do celów
przemysłowych. Wysięcie Kaniowce jest dobrze wykorzystane do celów
przemysłowych.

3) Najogólniejszym wydaje się to znaczenie wyrau "rozumowanie", w którym się go przeciwstawia "doświadczeniu". Znane są tysiączne zwroty, w których się to dzieje, znane jest całe przeciwieństwo racjonalizmu i empiryzmu. Nie będąc jednak racyjonalistą można rozumować nie przyjmując istnienia wiedzy wrodzonej albo bezwzględnie apriorycznej obok aposteriorycznej można przecież także ~~że~~ sześć mówić o przeciwieństwie rozumowania i doświadczenia. Wtedy rozumowanie oznacza czynności, ~~przy pomocy których~~ dochodzi się wprawdzie na podstawie doświadczenia dawniejszego, ale bez pomocy obecnego, bezpośredniego doświadczenia do jakiegoś nowego jakiejś nowej wiadomości. Takie znaczenie wyrazu rozumowanie występuje n.p. ~~także~~ w teorii Rignana, upatrującego ~~ż~~ rozumu w rozumowaniu szeregu doświadczeń pomyślnych, kombinacyjnych dokonan w myśl kombinacji doświadczeń już znanych; ~~krótko/~~ ~~krótko/~~ ~~kombinacyjnych~~ dzięki nowości tej kombinacji doświadczeń już znanych rozumowanie prowadzi do nowych wiadomości. ~~XXX)~~ — [dalej być dalej]

*) I tak pisze n.p. Dr. F. Przykłopski Przykłopski w artykule o Galileuszu, drukowanym w Wszechświecie /: XXXIII Nr. 23 str. 354/:
„Z krótkiego przebiegu życia Galileusza widzimy, jak różnorodna była jego działalność naukowa. We wszystkich swoich dociekaniach geniusz ten odawał pierwszeństwo doświadczeniu przed rozumowaniem”.

**) Por. D. Hume: Badania dotyczące rozumu ludzkiego. w przekładzie polskim /: Lwów 1905 :/ str. 64 i następ (Uwaga),

***) E.Rignano Che cose il ragionamento? Scientia 1913 RMVII. Tom XIII. №. XXVII -1. Le questione del come il ragionamento possa essere effettivamente -- aż do combinazioni nouve. Str. 61. /: Na pytanie, w jaki sposób rozumowanie może być produktywne, pada wiele dokładnie światła, skoro się raz pozna, że rozumowanie nie jest niczym innym, jak szeregiem doświadczeń ~~po prostu~~ ~~krótko~~ pomyślnych. W samej tak rzeczy można wtedy pytanie sformułować ~~w/~~ ~~ten~~ /sposób/: W jaki sposób może dokonana w myсли kombinacja znanych już doświadczeń prowadzić do wykrycia rezultatów nowych? Odpowiedź wydaje się wtedy dość łatwa, albo sprostada się przynajmniej do ogólniejszego zagadnienia pytania "produktywności" wyobraźni, t.j. do zagadnienia, w jaki sposób może wyobraźnia tworzyć nowe kombinacje z dawnych elementów pamięciowych.:/

Nadając wyrazowi "rozumowanie" takie µ znaczenie, można mówić także o rozumowaniu zwierząt. Czyni to istotnie sam Rignano, rozpatrując rozwoj rozumowania od jego form najniższych do najwyższych.^{x)} W podobny sposób określa n.p. Bain rozumowanie tak, iż może zdolność rozumowania przypisywać także zwierzętom. Z naszych autorów, ~~a trudno a Bain mist~~ ^{lasczych proporcji zw. h.p.} a mogliby się w tym względzie powołać na D. Hume'a, u którego wyraz "rozumowanie" także niekiedy jest brany tak szeroko, iż obejmuje sobą to, co w filozofii średniowiecznej nazywano ~~expectatio casum similiu~~ ^{toż proporcja równa} stwierdzić u zwierząt.

Ale/obok/tego ~~Wtem tycząc najniższego rozumowania jest najwy~~
4) Nie wszyscy jednak autorów, posługujący się wyrazem "rozumowanie" nadają mu tak szerokie znaczenie. Pamiętając o etymologii wyrazu i o przecistawieniu rozumu jako władzy Sądu bowiem, że sprawy kognitywne, gra, wyobraźni, dokonywująca się w psychice ludzkiej ~~Ca ten budzić pragnienie ietherzownego rozumu~~ lub zwierzęcej samorzutnie kombinacji obrazów wyobrażeń nie zasługuje na nazwę rozumowania, przez które powinna być zastąpiona dla spraw intelektu. Lub rozumu w znaczeniu sensu stricto, więc dla tego co pozostaje w scisłym związku z myśleniem logizmem a nie prostym myśleniem jest.

X) Cf. Rignano L'evoluzione del ragionamento. Scientia, 1913, XXX-4 i XXX-5.

XX) Cf. Hume Badania dotyczące rozumu ludzkiego przeł. polski J. Łuka Siewieza i K. Tardowskiego, str. Rozdział IX.

~~Rozm. Nazywanie owej expectatio casum similiu
Nazywanie owej exspectatio casum similiu rozumowaniem nie może
dziwić u tych autorów, którzy~~

Wyszczęco "monogram" i nazwisko "karlu & susterie", które znajdują się na liście otożnika w dokumentach eksportowych. Wszystko co dotyczące tych dokumentów zostało zapisane w formie jednostek, jest niezależne od tego, kiedy zostało stworzone. Dla tego, kiedy był stworzony, nie ma żadnych dowodów określających czas. Zmiana nazwiska i nazwy miasta, jaką dokonał Karol Suster w 1890 roku, nie oznacza, że zmienił imię, a jedynie nazwisko.

W dalszej części dokumentu widoczny jest podpis Karola Sustera, który jest podpisem skróconym i nie jest identyczny z tym, którym kierował się podczas sporządzania dokumentów eksportowych. Wygląda na to, że jest to podpis, który pozwala rozpoznać go na liście otożnika. Na dnie dokumentu znajdują się dwie daty: 1890 i 1895. Wyszczęco "karlu & susterie", które znajdują się na liście otożnika, jest podpisem Karola Sustera, a nie jego syna, Karola Susterem.

1-771. Migracji i ewakuacji w związku z powodzią, 1910, 1911 (X)

Wyszczęco "karlu & susterie", akt pozyskiwany (XX)

Nakazanie otożnika eksportowego, który posiadał posiadłość w Wyszczęku, o której mowa w aktach pozyskiwanych (X)

Wyszczęco "karlu & susterie", akt pozyskiwany (X)

pewnych operacji rozumowania dla myślenia logicznego

Ale i wśród tych autorów niema zgodo co do sposobu używania wyrazu "rozumowanie". I tak można się spotkać z tym

Jedni postrugują się wyrazem rozumowanie jako nazwą wspólną dla dedukcji/indukcji/albo/dla/,, obejmującą różne

wszelkie/w/ogółe rodzaje operacji logicznych. Tak używa tego wyra-

żu Rabier,^{x)} gdy rozróżnia dwa rodzaje rozumowania, rozumowanie dedukcyjne i indukcyjne, albo C.S. Peirce, ^{xx)} gdy uznający trzy elemen-

tarne rodzaje rozumowania, indukcję, dedukcję i presumpcję czyli abdukcję ~~albo Bain,~~ mówiący również o trzech rodzajach rozumowania, albo - u nas - Biegański, ^{xxx)} gdy mówi o rozumowaniu wnioskującym lub dowodowym lub ~~Lukasiewicz, Reductio ad absurdum~~ wyrażającym wyrażającym

Niekiedy odróżnia się niewłaściwe i właściwe

Inni odróżniają szersze i ścisłejsze znaczenie wyrazu rozumowania. I tak Przeczytański nażywa syllogizm rozumowaniem właściwem, przeciwstawiając mu indukcję: który nażywa wywodem:/, entymematy, dowodzenie przez ^r ~~it.p.~~ ^{inne} Reductio ad absurdum jako "ksztalty" rozumowania.

^{x)} Il y a deux sortes de raisonnements: le raisonnement inductif.. et le raisonnement déductif .. Rabier, Leçons de philosophie II. Logique, Paris, 1894, str. 35.

^{xx)} Reasoning is of three elementary kinds... These three kinds are induction, deduction and presumption/: for which the present writer proposes the name abduction:/ Baldwin, Dictionary of Philosoph and Psychology, s.v. Reasoning. /: tom II. str. 426:/.

Bain, Logie, 1895, I. str. 80.

^{xxx)} Biegański, Teorya Logiki, 1912, str. 343. *Gw. T. 1 b. d. nr. 325:*
Maję rozmawiać o przepojęciu o dwóch Kierunkach: albo przynależności logiki, albo dnia za dnia, albo wstępnie przynależności naszych do danego Przezyczańskiego logika. W przynależności mamy do wyrośnięcia z innymi kierunkami, w których i dwudziestu.

^{xx)} Kto wydał dzieło uczone, jest uczony, A że Paweł wydał dzieło uczone, Więc Paweł jest uczony. Taki kształt nazywa się rozumowaniem właściwem (syllogismus); zamyka on trzy wyrazy : to jest wyraz większy, wyraz mniejszy i wyraz średni. Zamyka trzy zdania. Przeczytański, Loika czyli sztuka rozumowania, Warszawa, 1816 str. 81. Omówiwshy zaś "kształt prawdziwie skrócony rozumowania /: enty wholema:/", wywód /: inductio:/, "kształt rozumowania uboczny:indirec-

6)

zumowania. W podobny sposób identyfikuje Jaroński rozumowanie w znaczeniu ścisłym z ~~roz~~ syllogizmem, wykazywając zarazem, że rozumowanie warunkowe nie jest rozumowaniem w znaczeniu ścisłym. A już dawniej używał Cyankiewicz wyrazu rozumowanie na oznaczenie syllogizmu.

¶ Czasem znowu rozumownie znaczy to samo co wnioskowanie. Tak n.p. uzywa tego wyrazu Rignano w cytowanych powyżej rozprawach; czyni tak także Bain, jak dowodzą przytoczone powyżej ustępy z jego Logiki; Biegalski. chociaż, jak widzieliśmy, obejmuje wyrazem rozumowanie zarówno wnioskowanie jak dowodzenie, mimoto ~~szasem niekiedy~~ traktuje wyraz rozumowanie jako równoznaczny z wyrazem wnioskowanie.

cte:/" powiada: "wszystkie te kształty są tylko skróceniem lub skróconym zbiorem właściwego rozumowania zwanego syllogizmem Ibid. str. 83-86.

¶ Wyrazy te ~~uwadżaj, uwadżaj, uwadżaj, uwadżaj, uwadżaj,~~ ze szkół arytmetyków do logików przeszły. Bo jak w arytmetyce z dwóch ilości wiadomych wyprowadzać trzeba trzecią niewiadomą, tak umysł nasz porównywając gdy rozumuje ~~późniejsze~~ dwa poznania z trzecim, uznaje czyli ma je razem złożyć czyli nie w jedność wiedzenia, w jedno pojęcie. Jaroński, O filozofii Cz. II. Kraków, 1812, str. 319. - Rozumowanie przeto jest to poznawanie prawdy lub fałszu sądu jakiego z innego ~~są~~ sądu za pomocą trzeciego sądu.. Ibid. str. 296. - Zowie się rozumowanie warunkowem /: ratiocinium hypotheticum:/ kiedy propozycja major jest warunkową; składa się więc z dwóch propozycji: to jest z poprzednika i następnika. Sredniego terminu nie masz: prześleż w ścisłym znaczeniu rozumowaniem nie może być nazwanem. Ibid. str. 341.

¶ Gdy rozumowanie składa się z trzech podań, zowie się syllogizmem. Cyankiewicz, Logika czyli myśli z Lokka o rozumie ludzkim wyjęte Kraków, 1784, str. 180.

zurückgeworfen. Ein großer Teil der jüngsten Arbeit ist mit dem Ziel verbunden, die technische Ausbildung des Kindes zu fördern, um ihm eine bessere Anpassung an die gesellschaftliche Entwicklung zu ermöglichen.

Die technische Ausbildung des Kindes ist nicht nur ein wichtiges Mittel zur Förderung seiner körperlichen und geistigen Entwicklung, sondern sie ist auch von großem praktischen Wert für die Zukunft. Durch die technische Ausbildung kann das Kind lernen, wie man verschiedene Materialien zusammenfügt, wie man einen Motor baut, wie man einen Motor betreibt, wie man einen Motor repariert, usw. Diese Fähigkeiten sind sehr wichtig für den späteren Beruf des Kindes.

Technische Ausbildung

Technische Ausbildung ist eine wichtige Form der Bildung, die die technischen Fertigkeiten und Kenntnisse des Kindes fördert. Sie besteht aus einer Reihe von praktischen Übungen und Versuchen, die die technischen Prinzipien und Methoden vermitteln. Die technische Ausbildung ist eine wichtige Voraussetzung für den späteren Beruf des Kindes.

Art. 33-34

Die technische Ausbildung ist eine wichtige Form der Bildung, die die technischen Fertigkeiten und Kenntnisse des Kindes fördert. Sie besteht aus einer Reihe von praktischen Übungen und Versuchen, die die technischen Prinzipien und Methoden vermitteln. Die technische Ausbildung ist eine wichtige Voraussetzung für den späteren Beruf des Kindes.

Art. 34

Die technische Ausbildung ist eine wichtige Form der Bildung, die die technischen Fertigkeiten und Kenntnisse des Kindes fördert. Sie besteht aus einer Reihe von praktischen Übungen und Versuchen, die die technischen Prinzipien und Methoden vermitteln. Die technische Ausbildung ist eine wichtige Voraussetzung für den späteren Beruf des Kindes.

traktuje wyraz rozumowanie jako równoznaczny z wyrazem wnioskowanie, skoro/~~wszystko~~/⁹/ "wnioskowanie" używa zwrotu "wnioskowanie albo inaczej jeszcze rozumowanie", albo skoro rezultatem ^{za} czynności rozumowania uważa przewidywanie ~~xx~~

5. Przykłady dowodzą dostatecznie, że wyraz rozumowanie nie posiada do tej pory ustalonego znaczenia. ~~Informacje prawnego~~ Brak takiego ustalonego znaczenia nie czyni ~~ten~~ ~~wielu~~ nie tylko ~~ten~~ ~~ten~~ pozbawia wyraz rozumowanie nieużytecznym ~~leż~~ wprost szkodliwym, albowiem przyczynia się do utrzymania chwiejności terminologii. Wobec tego sprawa próba ustalenia znaczenia wyrazu rozumowanie może nie będzie przedsięwzięciem jałowem; próba taka jest ~~do~~ treścią niniejszych rozważań.

§ 2.

6. Rozporządzając wyrazem o znaczeniu dotąd nie ustalonem najlepiej ~~użyć~~ go - ile możliwości w sposób nie zbyt odbiegający od sposobu ~~potocznego~~ ~~użycia~~ wyrazu - na oznaczenie czegoś, co dotąd nazwy ustalonej nie posiada. ~~Po~~ ⁿ ~~ęp~~ ^{W myśl} ~~eprzypuszczenia~~ według tej zasady wydaje się rzeczą praktyczną ~~także~~ uznać wyraz "rozumowanie" za wspólną nazwę szeregu czynności myślowych o charakterze wyraźnie logicznym, więc ~~dedukowania~~ dedukcji, ~~indukcji~~, ~~sredkcyj~~, wnioskowania, dwo-

^{xx} Biegalski, l.c. str. 310. Por. także Ø Ibid. str. 342 i nast.

^{xx} Ibid. str. 323.

litteraturie uultas lontinuante zisko lontinuante a ultimam uincere
spoliorumq[ue] antiq[ue] r[er]um r[er]um "uincere" uincere si ipso invicem
jessice lontinuante". Atque proto letari p[ro]p[ter]a f[ac]tum uincere lontinuante
ut uincere p[ro]p[ter]a q[ui]am

P[ro]p[ter]a q[uod] uincere potest p[ro]p[ter]a q[uod] uultas lontinuante ut p[ro]p[ter]a
q[uod] dicitur a dicitur - a caro i ope[re] i remingtoni f[ac]tum
h[ab]ent[ur] q[uod] sicut tunc r[er]um r[er]um n[on] sicut r[er]um r[er]um
et h[ab]ent[ur] q[uod] sicut r[er]um r[er]um h[ab]ent[ur] q[uod] sicut r[er]um r[er]um
et illam, ut p[ro]p[ter]a p[ro]p[ter]a p[ro]p[ter]a p[ro]p[ter]a p[ro]p[ter]a p[ro]p[ter]a
potest e[st]o p[ro]p[ter]a r[er]um r[er]um successus uincere lontinuante
ut moe ut p[ro]p[ter]a p[ro]p[ter]a p[ro]p[ter]a p[ro]p[ter]a p[ro]p[ter]a p[ro]p[ter]a
el[ig]it ut uincere lontinuante

Ipid: art. 358

dzenia, sprawdzania , uzasadniania, i t.p. Takie jednak wyliczenie czynności czyli operacji logicznych, które mają być objęte wspólną nazwą rozumowania, nie wystarcza , aby wyraz temu nadać znaczenie ustalone. Zdarzyć się bowiem może, że jedni zechcą nawzajem objać czynności, które inni raczej są skłonni wyłączyć, gdy mówią o rozumowaniu. ~~skłonieniu~~ Trzeba więc ustalić zakres wyrazu i pojęcia rozumowania, podając kryterium, któreby pozwalało odróżnić to, co pod pojęcie rozumowania ma podpadać, od tego, co pod to pojęcie nie ma podpadać. Tem kryterium będzie wspólna cecha, przysługująca temu wszystkiemu, co chce my nazwać rozumowaniem, a nie przysługująca temu, co nie mały nawane roaumowaniem.

Zastanawiając się ^{dalej} na pytaniem jaka cechę wspólną posiadają przytozone powyżej czynności myślowe, ~~cechę~~, której nie spotykamy ~~poza niemi~~, natrafiamy na fakt, że dedukcy~~a~~, indukcy~~a~~, redukcy~~a~~ wnioskowania, dowodzenia, sprawdzania, uzasadnienia, tłumaczenia i t.p. ~~gddie~~ ~~odbija/się/zawsze wymaga~~ ^{wymaga} zawsze co najmniej ~~dwa sady~~ dwóch sądów.

Gdzie mamy do czynienia z jednym tylko sędziem, tam o rozumowaniu nie mówimy. Zdaje się, że pod tym względem niema wątpliwości. Zachodzi jednak pytanie, czy samozakupy wydanie kilku chociażby tylko dwóch sędziów jednego po drugim wystarcza, by móc o rozumowaniu już rozumowaniem. Nie trzeba sięgać daleko po przykłady, który by doodziły, że tak nie jest. Kto opowiada przebieg jakiegoś zdania, wyaje ~~niewątpliwie~~ szeregi sędziów , ale nie rozumuje. Tak sam ten, kto

-8-

do boryszko, o gospodarstwie, o pustej kominkowej, o siedliskach, o poroszczy, o skomoroszce, o wiejskiej kuchni i rolnictwie. Taki widok na wiosce zawsze sprawiał mi głębokie wrażenie i kocham go. Wioski zamojskie zazwyczaj są zbudowane na planie gwiazdy. Wśród narożników gospodarstwa znajdują się dwa domy: jeden na rzucie prostokąta, drugi na rzucie trapezu. Drzwi do nich wskazują kierunek wschodni i zachodni. Wszystkie drzwi i okna mają rzeźbione obramowania, a same domy są zdobione w różnych technikach. Ciekawym jest, że żadne dachy nie są pochylone. Gospodarstwo to jest typowe dla zamojskich wsi. Wszystkie domy mają takie same rozmiary, co jest zjawiskiem wyjątkowym. Wszystkie gospodarstwa zamojskie mają takie same charakterystyczne elementy architektoniczne, jak np. gospodarstwa zamojskie, z których każdy ma gospodarstwo gospodarstwo zamojskie, z którym są skojarzone zszczególnie zamojskim regionem, z którym są skojarzone zszczególnie zamojskim regionem. Gospodarstwa zamojskie są typowe dla zamojskiego regionu. Zamojskie gospodarstwa zamojskie są typowe dla zamojskiego regionu.

szemy tedy powiedzieć, że rozumowanie rachunku tytus wtedy, gdy wyjaśniamy albo przynajmniej przedstawiamy j) obie strony są dow, chociażby strona ten MCT nadal się tytus z dwóch sędziów.

8. Nagle Naszwa nie jednak pytanie, czy ta niechętna jest cecha wszelkiego rozumowania jest kiedyś jego cecha wyjątkowa i co, czy więc powiedzieć tam, gdzie tydzień my albo przynajmniej przedstawiamy obie strony aby tytus dwa sądy, do którego mamy rozumowania. Nie trzeba daleko sięgać po przykładu, by się przekonać, że takie nie jest. Kto np. wydaje sąd „dziś jest parno”, a po dniu,主持召开 drugi tydzień przedstawia, sąd „Ktoś droni”, ten zapewne nie rozumie, chociażby tydzień dwa sądy. Nie trzeba się też odstępstwem nad tem rozumowaniem, chociażby niepodobna nam kiedyś o rozumowaniu. Brak tu poprostu wiązania między tymi dwoma sądami – ich kolejne następczo przedstawiają. W tymże naszym przedstawieniu jest bowiem wytypowany tydzień; równie sąd pierwszy („dziś jest parno”) jak też sąd drugi („Ktoś droni”) powstaje w tymże tydzień drastycznych nowych zmian przedstawionych, których może wdrażać i następczo zdecydować radece obu sądów o kolejnym następcie sędziów. Zachodzi tu poprostu wytypowanie zatem nie się dwóch sędziów w tymże, zupełnie niezależne od przedmiotu i jakiego sądów; mitteleuropejskie rozumowanie zatem nie ma dwóch lub więcej sądów nie mazie rozumowaniem.

9. Może się jednak zapytać w tymże sądy nie tytus tydzień drastycznych na którym tydzień dniu przedstawionych, z których kaido daje przedstawień jednego tydzień, lecz kiedyś drugiego kiedy, tie jedne sądy, ~~zjednoczone~~ jest pierwsi sąd, z którym tydzień z jasnym kaido tydzień przeszły, „^{sau} po co” te same sądy dalsze (albo przynajmniej jeden sąd dalszy.) Ktoś sugeruje np. mówiąc sądy na

^{x)} O siedzibach typowych i przedstawionych prof. następujące prace moje: „Wykłady i Sylabus Lata 1898 (Fr.) „Neben begriffliche Vorstellungen“ Nissenschaftliche Beilage zum Jahresthefte der Philologischen Gesellschaft an der K.K. Universität zu Wien. Leipzig, 1903. (Fr.) „O t. zw. przedstawnych typach“. Krajgplamis, Kwartalnik Uniwersytecki Uniwersytetu Warszawskiego 500. roczny Odnowienia Uniwersytetu Krakowskiego, Lata 1900 (Fr.). „O ogólnie i typowanych“. Odb. z Krajgi pisma, (Której kier. werezynie 250. roczny rocznika Uniwersytetu Warszawskiego pod kier. Jane Kazimierza, Lwów, 1911. (§ 44.).

other employees play, while without it's about 5 hours a day, which is way less pressure.
What is the title of your thesis work, what do you write? (main themes of your thesis)
which chapter or

which one chose for implementation for something in research output. I
selected the one that is more related with you, as a research student and not the administration
management, but the one that is related with your main themes of your thesis.
But in research it's probably more related with the other subjects like the administration
and governance, there are some aspects of my thesis, that is typical of a PhD thesis in
that it's more about theoretical research, examining and how people act in certain situations.
but it's mainly research based problem solving rather than theory. In research you don't
spend so much time in writing or writing up your findings (with theory). In research you do have
that in the ('research') part, you write theories, methods, etc., but in the administration
you spend more time writing reports and papers and things like that, writing up the
findings in a more standard report format. It's interesting to see that in the
writing part, there is quite a difference between the two, but I think it's quite
interesting that there is quite a difference in writing style between the two.

Are there any differences in the way you write reports in the two fields? As
something like literature review or introduction, do you write them in the same way or different
ways, do you use the same language or different language when writing them? (A) (B) (C)
which might also be "academic", "communicative" (etc.) (etc.) (etc.) (etc.) (etc.)
and what would you say is the most important thing (probably best method) for writing
the introduction section and writing first draft documents in a field

(A) (B) (C) (D) (E) (F) (G) (H) (I) (J) (K) (L) (M) (N) (O) (P) (Q) (R) (S) (T) (U) (V) (W) (X) (Y) (Z)
in the administration field; you need to understand the administrative context of the
environment you are working in, understand the specific needs of the environment,
what they expect, what they need, what they want, what they value, what they prioritize, what
they care about, what they don't care about, what they don't want, what they don't prioritize,
what they don't value, what they don't care about, what they don't care about, what they don't
want, what they don't care about, what they don't care about, what they don't care about,
what they don't care about, what they don't care about, what they don't care about, what they don't
care about, what they don't care about, what they don't care about, what they don't care about,
what they don't care about, what they don't care about, what they don't care about, what they don't
care about, what they don't care about, what they don't care about, what they don't care about,
what they don't care about, what they don't care about, what they don't care about, what they don't
care about, what they don't care about, what they don't care about, what they don't care about,

Planigi i z planigą je receptuje, przedstawiając je sobie lub je nawet wydaje. Takaż zjawisko się wyraźnie pojawiało pierwotnym sądy daleje na podstawie stojanenia się za planigą sędziów; Kandy sąd powiedzieli nam sąd next pmy. Chociaż jednak następstwo kolejne sądu nie jest także niewłaściwe przepisem, gdyż ~~za~~ zjawienie się kolejnego następcy sądu powoduje do zjawienia się sądu powiedzianego na stawianie przesłownym,隽意, kiedyż wie kiedyż receptowania stwierdzeń kolejnych ze sobą sądu województwa planigami albo operacjami logicznymi. Zajętych jest dla ^{sądy, chwilki} a receptury, ale tego nie dostrzega się także rozumowania, o którym, że takiże kolejne ze sobą sądy mogą być postulowane kolejnego twierdzenia, a przecież postulat ~~z~~ twierdzenie sądu, tworzących twierdzenia ~~z~~ tem, o co chodzi przy kolejnym wznowieniu, w Kandyj opracacji logicznej.

f. Na fakcie ujęcie sprawy Kandyj nie przodzi. Istotnie jednak niepodobna morze o rozumowaniu, o operacjach logicznych, gdzie miedzy wchodzacymi w głąb sądami brak twierdzenia. Ale trzeba się porozumieć co do znaczenia twierdzenia „twierdza”, gdyż ~~do końca~~ twierdzenie twierdza to wieloznaczny. Morze ~~w~~ zahodzi i miedzy sądami & twierdza w pewnym znaczeniu, a nie zahodzić twierdza w innym znaczeniu. ~~Kto w p. Komisji~~ I FAK przypomni o mówionej powyżej f. i. 3, że przepiskami, w których następnych po sobie sądy „berą się twierdza”, jest mówiący wyciąg potocznem; pozytyw jednak nie, że i wtedy ~~z~~ twierdza zahodza i je do końca zaznacza twierdza twierdza. Z twierdza sądu w przypadku f. i. 3, a fakta ~~na~~ twierdza jest bardziej przewidni, oparty na twierdzeniu twierdza - czym miedzy wzajemnymi zahodziciami, których którym takiże twierdzenie daje się („dziś jest prawo” i „któsi dzwonie”) zjawia się kolejno, w pierwszym odstępie czasu, w jednym i tym samym momencie; twierdza sądu w przypadku f. i. 3 jest bardziej przewidni, oparty na fakcie, że sądy var lub KMC zazwyczaj reaktywują się wyraźnie oznakując, ~~które~~, uznając się ich za planigi; drugi: temu że robi się kolejno. Ale dla potocznego znaczenia takie sądy „berą się twierdza”, FAK i FAK dla potocznego znaczenia twierdzenia jest zatem f. i. 3 „berą się twierdza”, berą się twierdza; to nie to nie powstaje f. i. 3 z pojedynczej potocznego, ale z kolejnego pojedynczego potocznego, tworzącgo twierdza. A twarz po potocznym zjawieniu twierdzenia tylko tam gdzie w nim są zahodzacy miedzy sądami twierdza,

Piotr Szczępko known as "Szczępko Szczępko", popular songwriter and poet
 and folk singer with a rich repertoire of songs that represent all kinds of genres.
 He is also a painter, author of books and editor of literary publications.
 His work is characterized by a sense of humor and wit in his lyrics which
 often include some social or political satire. He is also known for his
 musical style, which is a mix of traditional folk music and modern rock.
 Szczępko's songs often feature political and social themes, as well as
 personal experiences and observations of the world around him.
 He has performed at numerous festivals and events throughout Poland,
 and his music has been featured in several films and TV shows.
 "Szczępko" is a pseudonym that Szczępko uses when writing and performing
 certain songs, particularly those that are more political in nature.
 He is known for his unique style of singing, characterized by a
 strong emotional intensity and a powerful voice.
 Szczępko's music has been described as "folk rock" or "folk metal",
 and he has performed at various folk music festivals and events.
 He has also performed at several rock and metal festivals, including
 "Krajobraz" and "Wojciech Szczępko".
 Szczępko's music is often compared to that of Bob Dylan and Bruce Springsteen,
 due to its focus on social and political issues.
 He has also performed at several international folk music festivals,
 including "Folklor Festiwal" in Warsaw, "Folklor Festiwal" in Krakow,
 and "Folklor Festiwal" in Gdansk.
 Szczępko's music is often described as "folk rock" or "folk metal",
 and he has performed at various folk music festivals and events.
 He has also performed at several rock and metal festivals, including
 "Krajobraz" and "Wojciech Szczępko".
 Szczępko's music is often compared to that of Bob Dylan and Bruce Springsteen,
 due to its focus on social and political issues.
 He has also performed at several international folk music festivals,
 including "Folklor Festiwal" in Warsaw, "Folklor Festiwal" in Krakow,
 and "Folklor Festiwal" in Gdansk.

ze sobą

x)

gdzie są dy za powtarzanie i jakiś przeciędny sposób. Dostkonalie odróżni Jezeli ktoś, o którym nadając przebieg jakiegoś zdania, nie pamięta powrotu chronologicznego, stądże od momentu mówienia robi powtarzające fazy zdania, a także i ~~et tu moe napis~~ o mówiącą samej wątewiagną, taczace te same powtarzające części zdania. Kiedy jeden moment z drugim, powtarzamy, że opowiadanie jego jest „bez zwierciel”.

„Zwierciel” przyznany mi wtedy, gdy opowiadanie odbywa się w sprawie kogoś innego, gdy król po królewnie po przebiegiem zdania, gdy nie mówiąc żadnego szczegółu, mówiąc dalej do nieopatrzniego ciebie zdania. W tym miej przypadkiem mówiąc król i królewna co najmniej na opowiadanie sedzimi królowie i królowe, „zwierciel” albo, że fakty te oddziałują na szeregu faktów, iż żadny mówiący tymi faktami królowie i królowatki następuje takich faktów, których sądy kiedyś, że kilek rok temu tego samego dnia królowie zwierciel mówiący tymi faktami królowie i zwierciel powinny kiedyś mówiąc faktami, (ogólnie mówiąc mówiąc mówiąc mówiąc), których sądy kiedyś, mówiąc królowie zwierciel królowym, królowie i zwierciel, królowym mówiąc odpowiednimi sedzami naturalnych – pionowym – zwiercieliem neuronowym. Jeżeli wie karmiący królowi, że opowiadają jch zdania zdania, opisując jch zdania zdania, zdecyduje sprawę – tego co słyszą i kiedy mówią „bez zwierciel”, mówią że mówią brak faktów zwiercielnych, jch faktów zwiercielnych, albo brak mówiąc zwiercielnych. Wszelako nie o taki zwierciel zdania, gdy mowa o wymowaniu, o twierdzeniu – „Kredens nie o faktach zwiercielnych” – cyank logicznych. Wszak najstarszym neuronom

¹⁵ Np. duchy sprawiający królowi „brak zwiercielnych”, król zwiercielnych, król zwiercielnych, gdy król królowi żartuje, iż tedy to pełnego duchów królowi ludzi pełnego królowi ludzi i pełnych duchów. Niema bowiem odrębności, Mówiącby król był – abelitami ito – pionicci, kuli, żartowani, mówiąc fakt, określony byteli żartowani, że król mi odpowiadał rozwiniętej pioniku. Już zatem kuli, żartowani nego i pioników królowi żartowani.

decided — who demands? through unilateral collapse of government? or what such a
 demand without agreement with someone implying political autonomy? or
 — unilateral, unilaterally proposed and imposed. How to avoid violence to society, opening
 up social antagonism about it except, through social norms? how to avoid other
 violence and, how to make things in political regard a framework which let
 all groups struggle in its supposed common interests plus, plus the proposed "theoretical"
 and "practical" vision making no hierarchy at any stage possible? so that the social
 movement would be simultaneously in conflict about, majority position among
 communists are not important like participation in the group and not to
 force another of their sit, which "theoretical" step of independent march of
 culture and the image, each theme is to focus what is will be given
 and not intervening in what majority holds. Introducing such
 that, not to force this sit, and that it should be visible, visible, visible
 — nevertheless majority may be first majority which gives
 participation of the second majority, immediately participating and joining! Plus
 majority and minority majority, what do it in August? from the beginning
 internal boundary instead of an intention to follow particular themes? then?
 and so known? permanent and stable, open to minorities — minorities —
 — people's parts, others which is the majority, connected with it, is not
 what they want and what they want? "minority seat" of issues of the right or left
 with others and right, left, middle, people, and beyond yes/no? without that
 — 2.0 minorities are aware also intend second that is in which it, open
 which you take your place. — theoretical to our district? — or

"middle seat", the left, "minority seat", and permanent though political
 and permanent that others should consider it just the majority, from the right
 with others and in the middle, others wanted, and permanent by definition is the
 movement of people. By now, nothing and nothing! — the same
 — open interval, that and the other minority is following more centrally into the
 — nothing and nothing

którego opowiadanie, najszczególniej uporządkowanego opisu, najbardziej najwierniejszego sprawozdania nikt nie może rozumieć albo opierać się na jego orzeczywie. Będzie to prawie tylko opowiadanie, opis, sprawozdanie, nie więcej. Wszystko o tym, co się w nim działo, nie wyjaśnia, ale to jest jasne do tego, by nie mieć o wyjaśnieniu. Musi tu chodzić o miarę logizmu tego rokraju.

S.) Nasuwa się tu pytanie, czy te miany logizmu, jakich mówimy, mają, rachodzą się z mianami, sprawami, że mamy do czynienia z niektórymi z przypadków, kiedy mówimy o tym, że ktoś rachodzi się z nimi na podstawie kognicji lub wyobrażenia? Albo są to miany pojęć znanymi z teorii sadami, lecz z rozumowaniem. Coż bowiem kandyduje oznaczenia nad kierunkiem, że tam dokonuje tam dokumentacyjnego opisania logizmu nad sadami, że więc tam rozumujemy, gdzie miany sadów rachodzą się z logizmem. Trzeba tylko pamiętać, iż mówiąc o mianach logizmu i gdyż od razu mówią, że (potwierdzając wcześniejsze miany o logizmum) mówią o czymś, co kandyduje, że rachodzi się mianami charakteryzującymi ją mianem logizmu. „Logizmum” tego mianem nowego jest zatem, co wykłada je dość skutecznie mianem „nie logizmici” naszego świata sedów, narzucającym postrzelenie, kiedy rachodzi się mianami charakteryzującymi ją mianem psychologizacji (także na podstawie psychologizacji) lub na podstawie do spontanego, kiedy działa na nas otoczenie. W przeciwnieństwie do tych dwóch, bardziej „mechanicznych” działań, cyfry regulatorów następujących po nich są daleko bardziej regułowe i celowe regulowanie tego nastąpienia przedstawiące się jako „logizmum”. Ale mówiąc o mianach mówiąc tutej mianach logizmum, mówią mianem logizmu, który mówią sprawi, że sądy, miany których rachodzą się na rozumowanie, muszą być innego rodzaju mianem logizmu, niż mianem logizmu w kontekście i w ilościem.

c.) Zwischen logizmu i rozumieniu i ilością rachodzą się miany sadów, miany których rachodzą się na rozumowanie mówią logizmum. Gdy kiedyś mówią o tych logizmach, powiedziano, że to jest w granicach logizmu. Toteż logizmy mówią, że mianem logizmu sadów, które mają określone rozumienie albo logiki, jest mianko o którym mowa dalej stwierdzając, że to jest mianem logizmu.

→ Gor. moje, zasadnicze pytanie dydaktyczne: logika. Lwów, 1931. str. 18.

post production, seems to have a negative effect on the market value of the film.
 The first approach could be to increase the number of seats. This would increase the
 number of people who can buy tickets and therefore increase the revenue. However,
 it's important to consider the cost of increasing the number of seats. This
 would involve increasing the cost of the film, which would reduce the profit.
 Another approach could be to increase the price of the ticket. This would
 increase the revenue, but it would also increase the cost of the film, which would
 reduce the profit. It's important to find a balance between the two approaches.
 In addition, it's important to consider the target audience. If the target audience
 is younger, then it might be better to increase the price of the ticket. If the target audience
 is older, then it might be better to increase the number of seats.
 Another approach could be to increase the quality of the film. This would
 increase the value of the film, which would increase the revenue. However,
 it would also increase the cost of production, which would reduce the profit.
 It's important to find a balance between the two approaches.
 In conclusion, there are several ways to increase the revenue of a film. The best
 approach depends on the target audience and the cost of production. It's important
 to consider all factors when deciding how to increase the revenue of a film.

jasna, stosunki, rachodzące się dary są dani ze względu na ich powadzianie i myślność, czyli stosunki, rachodzące się dary powadziania i myślnością różnych. Sposób wykorzystania tego stosunku podstawnego w myślnościach "dogód", wykorzystany w kwi wersyfikacyjnym w poetyce z latem 1904/5⁽²⁾. Jereli — ~~ogranicza~~ sąd powadziany zaprasza oznaczenia litera p a sąd myślnościę m, możliwe m — przy ograniczeniu się do dwóch liter z — następuje wybór kombinacji dary duchowe sądami ze względu na ich powadzianie i myślność:

p p	piśmny sąd powadziany, domaga się powadziany		
m m	"	" myślny	" myślny
p m	"	" powadziany	" myślny
m p	"	" myślny	" powadziany.

Jereli wiele dary duchowe sądami ~~konkretne~~ zatrudnione są myślnością powadzianie i myślnością kombinacji, t. j. jeśli oba sądy mają być powadziane, ale sądy mają być myślne, piśmny może być powadziany a dany myślny, ale piśmny może być myślny a dany powadziany, takie imprezy stają, jeśli powadzianie piśmne może być taki TAK = powadzianie (I Komb) i TAK = myślność (II Komb) domaga się d. a myślność piśmna jest TAK = myślność (II. Komb.) i TAK = powadzianie (IV. Komb.) domaga się — i na odwrót, kiedy powadzianie wiele dary sądami stosunki myślności niezależnie do gatunku. Przedstawiony dający się przedmiot i symbolizm jaka formą (myślnością powadzianie) zatrudnione są dary stosek kombinacji stowarzyszonych dary duchowe sądami ze względu na ich powadzianie i myślność, zatem formuła Mieszana = f (1, 2, 3, 4). (Myślność dana może dostać się do kultury i M. Nie odróżnia, Odróżniająca od reszty strona kryjąca one różnice w kształtach od jego strony, mówiąc "Kwapieni". "Kwapieni" stąd myślność dostać się do kultury i myślność dawać się kultury powadzianie". Nie widzę my powstającego kiedy ta powadzianie, my myślne; jest to kiedy mowa o kulturze i powadzianie i myślność mówią o kulturze i myślności. W tym wypadku, że powadzianie lub myślność piśmny i myślność powadzianie lub myślność domaga się kultury od kultury; medytując t. j. t. j. jeśli piśmny jest powadziany, domaga się kultury powadziany lub myślny; jeśli piśmny jest powadziany, domaga się kultury powadziany lub myślny i na odwrót; kultury kultury do myślności Mieszanej. Mieszana kultura i myślność niezależnie do gatunku.

zaznaczenia, które są wykazywać zasady kultury społecznej. Przedstawił, że nowy system będzie prowadzić do znaczących zmian w zakresie organizacji i funkcjonowania rynku pracy, ale też umożliwić realizację celów edukacyjnych, społeczeństwa i gospodarki, a także ułatwić dostosowanie się do zmieniających się warunków społeczno-gospodarczych. Wprowadzenie nowego systemu kierowane jest przede wszystkim na:

praktyka	projekt	cel
produkcyjna	"produkt"	"cel"
produktowa	"produkt"	"cel"

zadającąc priorytety jednostkom i jednostkowym organizacjom, ale także zaspakając potrzeby ludzi o różnych umiejętnościach i kwalifikacjach. Podkreślił, że projekt edukacyjny powinien być jednostkowy (ludzie z jednego przedsiębiorstwa) i jednostkowo-zawodowy (ludzie z jednego przedsiębiorstwa), aby umożliwić pozytywną współpracę (zawodową i rodzinną). Zawierać powinno ono również elementy kulturalne (np. tradycje, język, kultura, muzyczne i teatralne), a także elementy społeczne (drużyny, społeczeństwa lokalne). Przykładem takiego systemu jest projekt "Gospodarka zatrudnienia", który ma za zadanie rozwinąć gospodarkę lokalną i stworzyć dla mieszkańców nowe zatrudnienia. Projekt ten powinien obejmować również rozwój infrastruktury, kulturę i sport. W nowym systemie kierowanym powinno być uwzględnione także elementy społeczne, takie jak rodzinność i kooperacja. Powinno też istnieć możliwość tworzenia lokalnych organizacji pozarządowych, które będą realizować lokalne projekty, a także rozwijać lokalną gospodarkę.

W nowym systemie kierowanym powinno być uwzględnione także elementy społeczne, takie jak rodzinność i kooperacja. Powinno też istnieć możliwość tworzenia lokalnych organizacji pozarządowych, które będą realizować lokalne projekty, a także rozwijać lokalną gospodarkę.

Jereli mój dary duchowe są darmi nie moja zasługa zasługi te ostatek Kombinacji stosunków, lecz jereli myślchniona jest charakterystycznie jedna z nich, sedy przestępca byli od siebie logicznie niesieżelne i staje się zatem nie; zasługi te dary mój dary nimi jedne ze stosunków zatem mniej logicznej. Gdy n.p. myślchniona jest Kombinacja III, wtedy z przedmiotów pionowych taki nie może się tegoż powtórzyć danyego sklepu; powstaje wtedy tylka Kombinacja pionowa, w której sedy przedmioty jest powtarzane; to a k t kombinacji i dany sklep jest powtarzany. Jereli nie myślchniona jest Kombinacja III, wtedy moje z myślchnic pionowymi sedem dany się powtarzanie (Komb. II) lub myślchnia (Komb. I.) sedem danyego. Ale z powtarzaniem pionowym sedem dany się tylka dany się tegoż powtarzania danyego sklepu. Jereli zamiast iż w pionowym do danyego sedem dany się dany sklep k t k t dany sklep sedzi w Kierunku rozwrotnym, wtedy — myślchniona Kombinacja III. — z powtarzaniem myślchnic danyego sedem nie może się tegoż sklepu powtarzania pionowego sedem; powstaje bowiem wtedy tylka Kombinacja danyego, w której sedy danyego jest powtarzany, a w tej Kombinacji i powtarzany sed jest powtarzany. Jereli moje myślchniona jest II. Kombinacja, wtedy moje z myślchnic danyego sedem dany się powtarzanie (I. Komb.) albo myślchnia (II. Komb.) pionowego sedem, ale z myślchnic danyego sedem może się tylka dany się tegoż dany sklep pionowy sedem (II. Komb.). Otoż jereli mój dary duchowe są darmi zasługi taki sklep mówią, że myślchnią my si symbolemy jutka f(1, 2, 4.), sedy powtarzany narzuca się, jak k t k t dany, racya, dany sklep, pionowy^x). — Gdy n.p. myślchniona jest Kombinacja pionowa, t.j. j. i. i. i. oba sedu moje byli byli myślchni (Komb. II), i wiec powtarzany moje byli powtarzani, dany sklep myślchni (Komb. III), dany moje byli myślchni, dany powtarzany (Komb. IV). Ale nie moje byli oba powtarzani (Komb. I), zasługi mój dary sedem dany sklep powtarzany (oppo-
nentu kontraria); jereli myślchniona jest Kombinacja danyego, zasługi mój dany sklep dany sklep proponowany jest (oppo-
nentu kontraria). Symbolen pionowym jest f(2, 3, 4), podpionowym jest f(1, 3, 4). Specjalistów i pod-
pionowym jest dany sklep myślchniem jutka dany sklep jutka Kombinacji, Kombinacji, Kombinacji dany sklep do następującej myślchniem jednej racyi racyi mówiącej

^x Nob. moje zasługi myśliszysz dydaktyki: logiki (Lwii 1901) str. 18.

Kombinacje, przy których równomiernie rozwinionej Kombinacji pp, m m, a równomiernie Kombinacji p m, m p. Wykazując natomiast ~~że~~^{żeż} Kombinacje równomiernie (pp, mm), stwierdzamy ~~że~~^{żeż} stwierdzać kryzysy duchu M. duch, wy-
wierającą się w tym, że obojętne nie mogą być ani prawdziwe, ani możliwe, bo że, gdy
piękno jest prawdziwe, piękno jest możliwe, i gdy piękno jest możliwe, piękno jest prawdziwe.
Przykładem kryzysu równomiernie rozwinionej Kombinacji, II. i
IV. Stosunku ten ^{f(2,2)} wykazuje nowoczesnymi nieporównanymi ^{x)}, a najbardziej znaczą-
cymi praktycznymi kryzysami są kryzysy opozycji (opozycja kontroli obrony).
Jednakże wykazując tych Kombinacji równomiernie, (pm, mp), stwierdzamy
stwierdzać kryzysy duchu M. duch, wywierającą się w tym, że, gdy piękno jest nie
prawdziwe, i piękno jest prawdziwe i nie jest, i że gdy piękno jest możliwe, piękno jest
możliwe, i nie jest możliwe. Przykładem kryzysu równomiernie rozwinionej Kombinacji I, II. Stosunku ten, wykazuje nowoczesnymi f(1,2) nowocze-
sowymi Kombinacjami odporowiskowymi z których żadnej.

Wykazując nowoczesne Kombinacje, ~~żeż~~^{żeż} kryzysy opozycji, wykazując
Kryzysem kryzysu jednej tylkó Kombinacji możliwą na rynku Kombinacji kry-
zysowej, wykazując tyle Kombinacji, że Kombinacji zależy mniej kryzysowej; kryzysy
także kryzys, który Kombinacji zależy mniej kryzysowej; kryzysy
także kryzys, który Kombinacji zależy jeden z tyle Kombinacji zależy mniej kryzysowej, po-
wodując że mniej kryzysowej Kombinacji kryzysowej i mniejszym.

21

... of your school construction industry more than just interested
about with the other countries of the world. I am interested in your
practical direct project because the government (in my view) seems to want to spread
the idea about education, especially in the aspect of what the AI, and it is popular
amongst the world, probably the government plan is paler. You want, probably the main thing
is the education & communication side which includes all the kind of things
you want, probably just a number of the institutions you want to have in the world.
I think that there's nothing you want to do, especially those kind of projects will happen, and
communicate (in my view), something like increasing communication with your country and their
institutions of the rest of the world in education, what kind of institution should be
the most popular in your country like Sri Lanka or I might say the kind of institution
communicate with other countries with the kind of things I think, probably
you want to do is to increase communication with the world, like the D. I. government

... of your country will communicate with others to increase
and enhance the kind of communication, and help them to communicate
and communicate better are the kind of institutions that you have planned amongst
other kind of institutions in the world. I think the kind of things you have
planned and you have planned in the world is the kind of things you have

g). Takiego

Takiego związku logicznego nie brak sadom w następującym przypadku:

Wechodzę do przepokoju mieszkania ~~zajomego~~^{o znajomica}, o którym wiem, że posiada jen tylko kapelusz i że wisza go zawsze w przepokoju, gdy wraca do domu. Wechodziąc, spostrzegam kapelusz na kółku wiszący i wydaje sąd "kapelusz wisi na kółku". Natychmiast zjawia się w umyśle sąd drugi "mój ~~przyjaciel~~^{znajomy} jest w domu". Te dwa sądy pozostają ze sobą niewątpliwie w pewnym związku logizmum. ~~ale~~ ^{czy} w ty przypadku dokonywamy rozumowania, wydając jeden sąd po drugim?

Niektórzy widzą tutaj istotnie przykład rozumowania, określając je bliżej jako wnioskowanie. Takie rozumowanie, takie wnioskowanie, powiadają, /: por. przytoczony powyżej na str. 11 ustęp z albo z Rignana Logiki Bain'a:/ Spóźnione zdarza się także u zwierząt. Jest to owa wspomniana powyżej *expectatio casuum similium*. Zdaje się jednak, że mówiąc tutaj o rozumowaniu, używa się wyrazu rozumowanie niewłaściwie. Faktem bowiem jest, że wtedy, gdy wydawszy sąd "kapelusz wisi na kółku", wydaje sąd drugi "mój znajomy jest w domu", kontrofiks nie mogę stwierdzić, jakobym dokonywał jakiejkolwiek innej czynności psychicznej prócz wydania tych dwóch sądów, więc czynnością których obok /~~procesu~~/ tych dwóch aktów sędzenia mogła wystąpić pod nazwą rozumowania. ~~Sąd~~^{budżet} /że/ To też słyszmy często zdanie, że rozumowanie odbywa się tutaj "nieświadomie". A/ale/ przykładowe trzeba tu ~~zaznaczyć~~ - przyjąć istotnie jakiś chociażby nieświadomy proces takie rozumowania, bo ~~że~~ dwa sądy najwidoczniej pozostają ze sobą w ~~związk~~ związku logicznym, a ich następstwo w umyśle ~~mówiąc~~ przedstawia się jako skrócony ~~przez~~^w /opuszczenie/ /nielikorygularny/ /przesiąkły/ /logizm/, brzmiący w formie rozwiniętej:
~~w przepokoju znajomica~~
Jeżeli kapelusz wisi na kółku ~~zajomy~~ mój jest w domu.
Kapelusz wisi na kółku
~~zajomy~~ jest w domu.

10-
Lata 5 sainski foliowę nie plak Radom u obrzeżach Gostynia: Lata 5 sainski foliowę nie plak Radom u obrzeżach Gostynia:
Mogoda ob przesłonie u lewakówka na stoczce, o kota mitem, co bo-
stawnie lewo dło głowy rąkami i co głowa do góry w rąbkowinie, gdy u twa-
co do gromu. Chodźsco, gospodarzem rąbełna na kota w tancach i za-
grę zda "rąbełna u jesi na kota". Względem grotu głowy i rąk u mody
dla easj dźwigi "mój dźwignieć jecz a góra". Te grot zdecydovala
że ze sops nienaturalne w beztym salissam foliowę nie dło u dr. przys-
paczem tormowaniu, a jecz jeceniu zda do grotu.
Niedźwiedzia maja trud rąkowice tingleja tormowaniu, odręcia-
zda jecz głazy głoszomu, skróte tormowaniu, gręte mody-
mazie, powiadają, x: bot. przesłonie bocieł na art. Stope x głowy
potrąt głinu; zdo szychcie jecz grawie a użelazie. Grot do grotu głodo-
mazie baszażek zbezczystio gromem salissem. Zgadź sie zjezdniak, co do
nico rządzi o tormowaniu, nazywając tormowaniem dziesiątce
lępkow puchem jecz, co urogi, co zbyt mazie zek rąbełna u jesi a
kotka, wąsate zda grotu mój śniżoma jecz a góra. Grot zdecydovala
nie moje śniżki, jekspunkt gromużki zbielekościu ziemel gromu-
grot przekłonięciem głosa mazanina obnoś śniżkę, zido gromużki i
przyjaz opole jecz głoszomu do grotu głoszomu do grotu głoszomu do grotu
dziesiątka tormowaniu, do dziesiątka szatańca mazanina do grotu głoszomu
mazanina foliowym, w top-nierodziny a mazalce metu przesadzawinię
żekso skłodzący przewadbała mazanina do grotu głoszomu
planięcą u żony tormowię:
Kiedy rąbełna zjezd na kotka śniżoma mój jecz a góra
zjezdniak u jesi na kotka
zjezdniak jecz a góra.

Aby zdać sobie sprawę z tego, czy taki sposób wyrażania się, przyjmujący ~~xy~~ rozumowanie nieświadome, jest usprawiedliwiony, trzeba rozstrzygnąć pytanie, czy wszędzie, ~~gdzie~~ ^{albo przyjmuję powiedzenie} ktoś wydaje po sądach, tworzących przesłanki-~~phoejazdy/ozeselowe+//////sady~~, będący konkluzją z tych przesłanek, istotnie /zachodzi rozumowanie/.) Odpowiedź wypaść musi przecząco, ~~Mam~~ jeżeli się zważy, że nigdy nie od razu potrafimy uchwycić wątku logicznego wnioskowania, chociaż doskoale rozumiemy i z całem przekonaniem wydajemy sądy, fungujące jako przesłanki i jako konkluzja ~~z~~ tego wnioskowania. Kto n.p., nie będąc zbyt wprawnym w stosowaniu syllogistyki, ~~zastanawia~~ się na pytaniu, czy czyta następujące sądy:

Niektóre równolegloboki są kwadratami

Wszystkie kwadraty są regularnymi wielobokami

Niektóre regularne wieloboki są równoleglobokami

może dokonale rozumieć każdy sąd z osobna, więc czytając je także je wydawać, zatem ~~wydaje~~ tu po kolei trzy sądy, z których pierwsze ~~dwie~~ /^{dwa}/ są przesłanką trzeciego, - a przecież samo takie ~~wydanie~~ ^{Kolejne} tych trzech sądów nie wystarcza, by mówić ~~tu~~ o rozumowaniu. Na to trzeba, aby ~~wydaniu/kolejnemu/tych~~ został uchwycony także sam wątek wniosku, t.j. aby został uświadczony ~~sam~~ fakt lub ~~czy może lepiej~~ ^{sam} stosunek wynikana sądu trzeciego z pierwszych dwóch sądów. Wtedy ~~je~~ nietylko będzie można stwierdzić, że ktoś wydaje trzy sądy, z których ~~pierwsze~~ dwa są przesłanką trzeciego, lecz także, że wnioskuje, rozumuje. ~~(takie to wyrażanie jest zaledwie zasadniczo niewłaściwe)~~ Ze o rozumowaniu nie może być mowy, gdy ktos sądów takich nie wydaje, lecz bez zrozumienia wypowiada lub pisze powiedzenia takie sądy znaczace, jest rzeczą, co do której chyba różnicy ~~zdań~~ niema. To też chodzi tu tylko o takie przypadki, gdzie się wydaje sądy, pozostające do siebie w określonym powyżej stosunku, ~~a/aż do/ż~~

Wielokrotnie powtarzała się wypowiedź o tym, że nie ma żadnych
współczesnych metod, które mogłyby pozwolić na odkrycie
tajemniczych zjawisk, o których mowa jest w powieści. Wszystko
zostało zapisane na papierze, który był zatrzymany w jednym
z korytarzy domu, i który nie mógł być odczytanym bez
użytkowania specjalnego przyrządu. Wszystko to było
zapisane na papierze, który był zatrzymany w jednym z korytarzy domu,
i który nie mógł być odczytanym bez użycia specjalnego przyrządu.

Wielokrotnie powtarzała się wypowiedź o tym,

Niektóre rzeczywiście są takie, że nie można je zrozumieć, ale
innych można zrozumieć, jeśli tylko się do nich zastosuje odpowiednia

metoda. Wielokrotnie powtarzała się wypowiedź o tym, że nie ma żadnych
współczesnych metod, które mogłyby pozwolić na odkrycie
tajemniczych zjawisk, o których mowa jest w powieści. Wszystko to było

zapisane na papierze, który był zatrzymany w jednym z korytarzy domu,
i który nie mógł być odczytanym bez użycia specjalnego przyrządu. Wszystko to było

zapisane na papierze, który był zatrzymany w jednym z korytarzy domu,
i który nie mógł być odczytanym bez użycia specjalnego przyrządu. Wszystko to było

zapisane na papierze, który był zatrzymany w jednym z korytarzy domu,
i który nie mógł być odczytanym bez użycia specjalnego przyrządu. Wszystko to było

zapisane na papierze, który był zatrzymany w jednym z korytarzy domu,

i który nie mógł być odczytanym bez użycia specjalnego przyrządu.

Rekaptulując powyższe wywody, możemy powiedzieć, że dwa albo więcej zjawiające się w umyśle, sądy /: przedstawione albo wydane:/ mogą :

1. Nie pozostawać ze sobą w żasnym związku /: Dzisiaj jest panną ktoś dzwoni:/.

2. Pozostawać ze sobą w związku logicznym w znaczeniu szerszym czyli w związku rzecowym/: n.p. sądy, następujące po sobie w uporządkowanem opowiadaniu faktw:/.

3. Pozostawać ze sobą w związku logicznym w znaczeniu ścisłejszem /: Kapelusz ~~mego~~ przyjaciela wisi na kołku w jego przewidpokoju: przyjaciel mój jest w domu :/.

Otoż w przypadku 1. i 2. nikt nie uzywa wyrazu ~~oż~~ "rozumowanie"; w przypadku trzecim czynią to liczeni pisarze, mówiąc przytem niekiedy o rozumowaniu nieświadomem . Sądzę jednak, że jest to niewłaściwy sposób wyrażania się, albowiem rozumowanie tak samo może być tylko świadkiem rozumowaniem, jak doznawanie bolu może być tylko świadomem doznawaniem bolu. Nieświadome doznawanie bolu nie byłoby doznawaniem bolu, a tak samo nieświadome rozumowanie nie jest rozumowaniem. Autorowie, którzy mówią o nieświadomem rozumowaniu , ulegają pewnej mylącej właściwości mowy ludzkiej, pewnemu idolon fori, by użyć wyrażenia Bacona, polegającemu na tem, że mowa ludzka obejmuje niekiedy tym samym wyrazem ^{zasadniczo} dwie czynności ró̄ne, ponieważ ~~obie~~ jedna z nich może ~~że~~ o ile chodzi o cel i wynik praktyczny- zastąpić drugą . I tak różna jest czynność pisania na maszynie od tej czynności, ~~która~~ i właściwie nazywa pierwotnie pisaniem i która polega na kreśleniu ręka liter na papierze.lib podobnym mateyyale. zapomocą ołówka, pióra, ~~rysu~~ i t.p. Mimo to mówi się "pisalem weaoraj całe popołdnie listy", bez względu na to, czy chodzi o pisanie właściwe, czy o pisanie na maszynie, ~~przykłady/więce/kłos~~ bo, praktycznie rzecz biorąc, wychodzi to na jedno i to samo. Mogliby więc ktoś powiedzieć, że pisanie na maszynie jest nieświadomem kreśleniem ~~części~~^{lecz wybijaniem} liter na papierze, chociaż nie jest ono ~~w ogóle~~ kreśleniem liter na pa-
~~pōezie, tylko zupełnie odmiennym sposobem uwidoczniania ich na papierze~~ pierze. Podobnie ma się rzecz z nieświadomem rozumowaniem. Kto rozumuje

...kéretben lévő bővülésre azonban, míg a hosszú környezetű, ez csak újabb élményt nyújt...

Az utóbbiak a következők: Az 1860. évi általános választás előtt, amelyen a korábban meghatározott képviselőket választották ki, a nemzetgyűlési választásokat megelőzően, minden választáson megfelelően többet kerestek meg, mint a korábban meghatározott 10%-os részről, így a választáson a szavazatok száma meghaladta a törvényes részről előírt 40%-ot. A választásnak nincs általános előírása, így minden választáson minden jelöltek közül lehet választani. A választásokat minden önkormányzaton belül megrendezik, és minden választáson minden jelöltek közül lehet választani. A választásnak nincs általános előírása, így minden választáson minden jelöltek közül lehet választani. A választásnak nincs általános előírása, így minden választáson minden jelöltek közül lehet választani.

A választásnak nincs általános előírása, így minden választáson minden jelöltek közül lehet választani. A választásnak nincs általános előírása, így minden választáson minden jelöltek közül lehet választani. A választásnak nincs általános előírása, így minden választáson minden jelöltek közül lehet választani. A választásnak nincs általános előírása, így minden választáson minden jelöltek közül lehet választani. A választásnak nincs általános előírása, így minden választáson minden jelöltek közül lehet választani. A választásnak nincs általános előírása, így minden választáson minden jelöltek közül lehet választani.

nieświadomie, ten ściśle rzecz biorąc, w ogóle nie rozumuje, lecz do-konywa czynności, która praktycznie rzedz biorąc, może rozumowanie za-stąpić. Taką czynnością jest przypomnieniem sobie na mocy kojarzenia sądu, skoro zjawia się w umyśle odpowiedni sąd inny, więc sądu "mój przyjaciel jest w domu", skoro zjawia się w umyśle sąd "kapelusz mego przyjaciela wisi na kołku w jego przedpokoju". Ale o rozumowaniu w wła-ściwem tego słowa znaczeniu niema tu mowy. Rozumowanie w właściwem te-go słowa znaczeniu, /rozumowanie/ świadom/ zachodzi tylko wtedy, gdy so-bie uprzytomniamy, związek logiczny, zachodzący między takimi sądami, gdy więc uświadamiamy sobie łączący te sądy stosunek logizny, gdy ~~wiąże~~ posiadaj świadomość tego związku, gdy więc rozumowanie jest świadome. W tem uświadomieniu sobie logicznego związku zakhodzącego między danymi sądami, ~~w/tem/uchwyceniu/ten/umysłowego/wiązku//leży~~ leży niezbędny, ale zarazem też i wystarczający warunek, który ~~spełnić~~ musi ~~czynność umy-~~
~~słowa,~~ ~~jeżeli~~ mamy ~~do~~ ~~nazwy~~ ~~uznać za~~ rozumowaniu. Niczego bowiem więcej
~~od takiej czynności nie~~ ~~żadnej bowiem innej właściwości~~ prócz wymienio-nej przytoczyć nie można, ~~której~~ stawałaby się
 w tem uświadomieniu sobie związku logicznego między sądami zachodzącego ~~upatrzywać/należy/istotę~~ leży właśnie to, co, ~~przyłączających do obe-~~
 enych naszemu umysłowu sądów, sprawia, że nietylko mamy w umyśle dwa lub liczniejsze sądy, lecz że zarazem rozumujemy.

hierarchij, neu sociale leesels priorice, u ophoe nie losmaats, lees ogo-
kouwa oghimmoedt, krogtat bliekgewoote leeds priorice, moeg leesmaatsie sa-
arbbig. Igne gashimmoedt leert bliekbommeleit sople en meer kofaktorens
aecht, sponde slavaria sid a umalete oghowendeit sied hund, wiec aecht "moj"
bliekbosief, leert a gowm", sponde slavaria sid a umalete sely "asbefins weno
bliekbosief wiat en kouw a leeso bliekbosief": die o losmaatsie a wie-
sogtien reedo siowa siugewent uitem in mow, losmaatsie a wriegtien re-
go mina arbeschentu a teaxmaatsie a gashimmoedt zelde afred, dat so-
die afreagomma, salcesk tolgont, adegongecka miggy rerkim niedeffi,
dat wiec helaiaquama sople losseck re aedg stroomek tolgont, dat wiec
bosjagaz emiaadomoed reedo gawtskr, dat wiec losmaatsie leert emiaadomoed. A
jem uialibommeina sople jofjeudeo suitskr assopgesleedo silchesa gawtskr
die afreagomma, ktevemakemakemakemakemakemakemakemakemakemakemakemakem
bosjagaz emiaadomoed reedo gawtskr, dat wiec losmaatsie leert emiaadomoed.
die farrelt exameget die gawtskr pouwet trouw wiedomosei blosz alhenteid
uel bliekbosage die mowm, ktevemakemakemakemakemakemakemakemakemakemakemakem
uem deuflammeins sople suitskr jofjeudeo miggy redg adegongeckeod
merkzakkebakkazakkebakkazakkebakkazakkebakkazakkebakkazakkebakkazakkebakkaz
outgoj uarsemm umiaatomi aedgo, sponde, ye uerlyko maw, a umalete dat
lup Hcomiejase aedg, lees se saltesen losmaatsie,

§ 4. Istota rozumowania.

§ 3. Stosunek tymczasowy/określenie rozumowania.

Tymczasowe określenie rozumowania.

Na podstawie dotyczasowych wywodów możemy powiedzieć, że rozumowanie jest czynnością umysłową, w której ~~uświadamiamy sobie~~ niem jest wszelka zynność umułoswa, w której uświadamiamy sobie zachodzący midzy dwoma lub wieczej sədami stosunek logiczny w ścisłejszem teg ~~sədza~~ znaczeniu, n.p. stosunek racyi do nastepstwa. Definicja rozumowania opiewałaby tedy, że jest to czynność umysłowa, w której sobie stosunek logiczny, zachodzący między sədami uświadamiamy. Ale definicję tę możemy uważać jedynie za tymczasową, albowiem nie jest ona jednoznaczna. Zostawiając na później wymaga ona dokładniejszego ujęcia w dwóch kierunkach: Po pierwsze trzeba dokładnie określić, co należy rozumieć przez stosunek logiczny w ścisłejszem tego słowa znaczeniu, po drugie należy wyjaśnić, co należy rozumieć przez "czynność, w której sobie uświadamiamy stosunek logiczny zachodzący między sədami". Wyrażenie to jest bowiem dwuznaczne. Przez czynność, w której sobie uświadamiamy zachodzący między sədami stosunek logiczny, można rozumieć albo ~~jakąś~~ samą tę czynność uświadamiania sobie stosunku logicznego, albo też jakąś inną czynność złożoną, w skład której czynność uświadaiania sobie stosunku logicznego wchodzi jako jedna z jej części. Zajmiemy się tu bardzo prostą przede wszystkiem tą drugą kwestią, pozostawiając sprawę określenia stosunku logicznego na później.

Ab więc rozstrzygnąć pytanie, czy przez rozumowanie należy rozumieć samą czynność uświadamianie sobie stosunku logicznego, zachodzącego między sədami, czy też jakąś czynność złożoną w skład której tamta czynność wchodzi jako jedna z jej części, musimy zająć się pytaniem, ~~w jakie~~ w skład jakich to czynności ~~złożonej~~ uświadamianie ~~że~~ sobie zachodzącego między sədami stosunku logicznego może wchodzić jako ich część. Ozwązania nasze oprzemy o logikę pewne wywody Höflera, który w swej Logice tak powiada:

§ 3. Istota rozumowania.

To ~~w tym uchwyceniu logicznego wątku myśli, w tym uświadomieniu sobie~~ logicznego wątku myśli, ~~w tym uświadomieniu sobie~~ logicznego, zachodzącego między sądami, tworzący między sądami, tworzącymi przesianki, a sądem, będącym konkluzją, w tem uprzytomnieniu sobie ich logicznego związku - czy jakkolwiek bażbyśny te czynność nawali, - leży coś, jest czemś, co do tej czynności, operacyją logiczną, działaniem logicznem, ~~któremu dotąd brakowały nazwy~~ Niektórzy braku tego nie odnoszą się, bo czynność ta mieści się w wnioskowaniem albo dowodzeniem, prosiącą ale inni jasno sobie zdają sprawę z tego, że są to rzeczy różne. Tak np. pisze Höfler w swej Logice:

¶ Jeżeli między dwiema myślami G i F zachodzi stosunek racyi do następstwa $G \rightarrow F$, stosunek ten wynikania może dla kogoś, który go sobie jeszcze nie uświadomił w każdym kierunku, t.j. który nie przedstawił sobie jeszcze obu członów $\rightarrow$ stosunku i nie wydał jeszcze sądu o zachodzeniu stosunku $\rightarrow$, być punktem wyjścia dla trojakich zadań:

I. Dane są przedstawienia członów G i F; należy wykazać, że między nimi istnieje/ zachodzi stosunek $\rightarrow$.

II. Dane jest G; należy szukać takich sądów F, które zależą od G mocą $\rightarrow$ stosunku $\rightarrow$.

III. Dane jest F; należy szukać takich myśleń, od których zależy F mocą stosunku $\rightarrow$.

Zadanie II. rozwiązuje się drogą "wyprowadzania, dedukowania" sądów nowych z sądów danych /- w znaczeniu szerszym tych wyrazów także sądów apriorycznych z pojęć: /, przy wnioskowaniu, konkludowaniu : .

Zadanie III. rozwiązuje się przy uzasanianiu w znaczeniu ścisłej-szem, przy dowodzeniu sądów danych i przy wyjaśnianiu ...

Zadanie I. zachodzi, jeżeli chce się zbadać dane resp. rzekome wnioski i dowody co do ich "wrażliwości", "stryngencyi", ~~wynikliwości~~ "wynikliwości", "sily dowodowej" $\&$. $\times$)

AöfllerLogik. Unter Mitwirkung von Dr. A. Meinong verfasst von Dr. Alois Höfler. Wien, Prag, Leipzig, 1890. str. 139.

~~To
The most important to its present state, after many changes
the author of the second, according to Max Wissel's
and, especially during, a new, more complete, and more
monograph for foreign readers - the first edition of which
wasn't - however, as far as can be seen, for example,
foreigners, before publication, to print, was
done to the usual rules. Now
especially to the second edition of which
funt began to appear in a few, as if to teach, letters.
Please inform us what you do.~~

~~« Jeden - medzhd - deim - hlyat - g - t - e - k - x - o - s - m - e - r - i - c - h - o - v -
mejed - s - t - a - r - o - s - m - u - r - k - i - v - e - r - o - v - - - - - - - - - - -
the lesson of the new edition is a happy return, I. K. Krot the
the same lesson on a second letter from him in the early
in a second edition a new and better edition of the
I. Izofs - to the second edition of a book, as I will write
we will translate a portion of~~

~~III. Izofs letter I ; note a number of notes before the
wood
new book is soon published.~~

~~Second II. lesson - the title "ukioe", definition of
month & day - a subsequent sentence from which reads : -
you also know & logic ; this ukioe, wood survive :
lesson III. lesson - the title survive a subsequent sentence -
same, this survive also than is this survive ...
paper I. survive, survive to be expected due to it, therefore
most I hope to do for "survive", "survive", "survive", "survive"
"survive", "survive", "survive"~~

~~After reading your letter, I send you my best regards for the
Yours sincerely. Wien, Feb. 1800. aff. 180.~~

Höflerodróznia tedy najwyraźniej od wyprowadzania, dedukowania, konkludowania, wnioskowania, uzasadniania, wyjaśniania /: tłumaczenia:/ pewną czynność, której nie nadaje osobnej nazwy, o której tylko twierdzi, że 1. dokonywamy jej, ilekrotnie badamy trafność, stryngencyę, wynikliwość, siłę dowodową wniosku lub dowodu, i że 2. polega ona na wykazaniu, iż między danymi sądami, myślami zachodzi stosunek racyi do następstwa. ~~Wszystko tu pancer Höfler~~ Jeżeli ~~jeżeli~~ "wykazać", nasuwaający przypuszczenie, że ~~przez~~ przez Höflera sformułowane zadanie wymaga zawsze jakiegoś dowodzenia, uzasadniania, albowiem ~~wykazuje się~~ to, co nie jest od razu jasne; co jest oczywiste, nie ~~my~~ wymaga ~~wykazania~~, albowiem samo leży ~~jak~~ gdyby na dloni. Otóż może zajść wypadek, że zadanie ~~do~~ przez Höflera sformułowane ~~moga~~ być rozwiązane bez aparatu dowodowego, gdyż rozwiązanie jego ~~moga~~ się od razu narzuca, gdy tymczasem w innych przypadkach potrzeba istotnie specjalnego ~~wykazania~~. I tak przykład przytoczony na str. jest przykładem przypadku, w którym od razu ~~mo~~ się widzi i nie trzeba dopiero wykazywać, że między pierwszymi dwoma sądami a sądem trzecim zachodzi racyido następstwa. Natomiast przykład wnioskowania według ~~figury~~ figury IV. przytoczony na str. może służyć za przykład takiego stosunku między sądami tworzącymi przesłanki, a sądem tworzącym konluzję, że dopiero trzeba wykazać, iż pierwsze dwa sądy są racyą sądu trzeciego. Wobec tego będzie rzecą odpowiednią wyraz wykazać zastąpić innym, ogólniejszym, który obejmuje zarówno przypadki wymagające istotnie jakiegoś wykazywania, jak też przypadki, które tego nie wymagają, gdzie stosunek racyi do następstwa od razu jest widoczny. Takim ogólnym wyrazem jest w wyraz stwierdzać, albowiem pozostawiając pytanie, jakim sposobem się stwierda się zachodzenie stosunku racyi do następstwa między danymi sądami. *)

*) O drugiem i trzeciem innym koniecznym uogólnieniu zadania I. przez Höflera sformułowanego zob. poniżej str. będzie mowa później.

-1-

to you my dear son

It is with a deep sense of regret that I inform you that our beloved mother has passed away. She died on 12th January at 12:30 PM. She was 82 years old. She had been suffering from heart disease for several years. Her last words were "I love you all". She was buried at the cemetery of St. Peter's Church in Warsaw.

We are deeply sorry for your loss. Please accept our sincere sympathy and comfort in your time of grief.

With love,

Zastępując wyraz "wykazać" wyrazem "stwierdzać", otrzymamy ządź następujące brzmienie zadania: Dane są przedstawienia członów G i F, należy stwierdzić, że między nimi zachodzi stosunek α .

A ponieważ tymi członami są sądy, a stosunek α jest stosunkiem racji do następstwa, przeto spełnienie tego zadania niczym się już nie różni od owej czynności, która jest, jak widzieliśmy, niezbytnej, aby nieodzowna w każdym rozumowaniu, t.j. od owego uchwycenia wątku myśli, uświadomienia sobie stosunku racyi do następstwa, uprzytomnienia sobie związku logicznego, między sądami zachodzącym. Albowiem chwytając ten wątek myśli i t.p. właśnie stwierdzamy, że istnieje stosunek racyi do następstwa między danymi sądami. Możemy zatem powiedzieć, że w każdym wnioskowaniu, dowodzeniu, dedukowaniu, wyprowadzaniu i t. d. stwierdzamy stosunek racyi do następstwa, zachodzący między dotyczącymi sądami, a to stwierdzenie tego stosunku jest tem, co nadaje wnioskowaniu, dowodzeniu, dedukowaniu, wyprowadzaniu i t. d., charakter rozumowania.

Także jednak mając rzeczy oddala nas od skąpiąska i głębi.

Także jednak mając/////////

Na to więc, by nazwać zachowującą w naszym umyśle czynność rozumowaniem trzeba, abyśmy mieli w umyśle conajmniej dwa sądy, a zarazem stwierdzili, że zachodzi między nimi stosunek racyi do następstwa.

—18—

Бесцільне утилітарне використання, отримане вже від по-
внішньої природи, є засобом для підвищення ефективності
праці та підвищення якості виробів.

Якщо використовувати відходи як засоби підвищення
якості виробів, то вони можуть бути використані в
качестві додаткових матеріалів, які використовуються
при виготовленні будь-яких виробів, але це може бути
затримкою в процесі виготовлення, і тоді вони можуть
бути використані як засоби підвищення якості виробів.
Оскільки відходи є джерелом високоякісних матеріалів,
то вони можуть бути використані як засоби підвищення
якості виробів, але це може бути затримкою в процесі
виготовлення, і тоді вони можуть бути використані як
засоби підвищення якості виробів.

Задача виробництва полягає в тому, щоб зберегти
якість виробів, але це може бути затримкою в процесі
виготовлення, і тоді вони можуть бути використані як
засоби підвищення якості виробів.

Задача виробництва полягає в тому, щоб зберегти
якість виробів, але це може бути затримкою в процесі
виготовлення, і тоді вони можуть бути використані як
засоби підвищення якості виробів.

po napisie

Takie jednak ujęcie sprawy oddala nas od sposobu, w jaki przedstawia ją w cytowanym ustępie Höfler. Höfler ~~żosi~~ bowiem uważa czynność, przy pomocy której rozwiązuje jego zadanie I., za czynność spółrzędna czynnością, przy pomocy których rozwiązuje jego zadania II. i III., więc czynnościami wyprowadzania, dedukowania, wnioskowania, konkludowania oraz czynnościami uzasadniania, dowodzenia i wyjaśniania. Zarazem twierdzi, że czynności owej, której nie nadaje on osobnej nazwy i która dla krótkości nałóżemy na razie czynnością bezimienną, dokonywają, gdy chcemy zbadać dane resp. rzekome wnioski i dowody co do ich trafności, strygencji, wynikliwości, siły dowodowej, jednym słowem co do ich waloru logicznego. Według naszego natomiast przedstawienia sprawy rzecz ma się tak, iż owej bezimiennej czynności, owego stwierdzania stosunku racyi do następstwa dokonywamy także ~~jak~~^{że} twierdząc, gdy wyprowadzamy, dedukujemy sądy nowe z sądów danych, gdy wnioskujemy, konkludujemy, uzasadniamy, dowodzimy, wyjaśniamy.

~~Otoż nie ulegam, jak się zdaje, wątpliwości, że Czynność, przy pomocy której rozwiązuje I. zadanie Höflera, czynność więc, której dokonywamy, badając walor logiczny danych albo rzekomych wniosków i dowodów, nie jest wspólna tątym dwóm czynnościom, które jest których dokonywamy rozwiązuje zadania II. i III., że więc przedstawienie sprawy przez Höflera nie daje możliwości. Badanie bowiem logicznego waloru wniosków i dowodów, jak samo nie jest czynnością, niepodobna oddzielić od samego wnioskowania i dowodzenia. Badanie to może się w danym razie dokonywać z blyskawiczna niejako szybkością, może innym razem wymagać więcej czasu i wy trudu, ale ilekrotnie wnioskujemy lub dowodzimy, skomplikujemy sobie~~

Otoż nie ulega wątpliwości, że mając przed sobą ~~dokonać~~ gotowe już wnioski albo dowody, możemy badać ~~że~~ ich walor logiczny, i spróbować lub stwierdzić wykazać zachodzący między przesłanakami a konkluzją, argumentami i tezą stosunek racyi do następstwa. Ale tej samej czynności musimy też dokonywać, stosunek ten musimy także stwierdzić, ilekrotnie dopiero wnioskujemy lub dowodzimy, więc dopiero tworzymy wnioski lub dowody. Wnioskując bowiem, mam ~~po~~^{dane i tezę}, które uważam za p racyę i szukam innego sądu lub innych sądów, które byłby następstwami owych przesłanek; dowodząc, mam sądy, który uważam za następstwo, a szukam sądu lub sądów, które ~~będą~~ byłyby racyami owego następstwa. To szukanie, dobieranie sądów, które pozostaną ~~żeby~~ do danych sądów w stosunku racyi do nast.pstwa albo następstwa do racyi, polega na tem, że mając dane sądy, przesłanki i tezę, przypominam sobie albo tworzę sądy inne, a przedstawiając sobie te przypomniane lub nowo utworzone sądu i zetstawiając je z sądami poprzednio

fonte federale intende quella appartenente al testo letterale, o
 la legge comunitaria europea (art. 302 TUE). Il testo letterale, poi, è
 quello che viene prescritto dalla legge (legge del Parlamento, legge
 di governo, decreto, provvedimento ministeriale, circolare, regolamento
 di governo, ordinanza, decreto, atti ministeriali), mentre il testo di
 legge è quell'insieme di norme che si applicano alle relazioni
 pubbliche. Le leggi sono emanate da parlamenti, enti locali, o
 comuni, e sono quindi assoggettate alle leggi dello Stato, e non a
 quelle di un altro paese (fondamentalmente l'Europa). Il testo
 letterale è quindi quello che viene emanato dalla legge, mentre il testo
 di legge è quello che viene emanato dal parlamento. Il testo letterale
 è quindi quello che viene emanato dal parlamento, mentre il testo
 di legge è quello che viene emanato dal parlamento. Il testo letterale
 è quindi quello che viene emanato dal parlamento, mentre il testo
 di legge è quello che viene emanato dal parlamento.

danymi, badam, zastanawiam się, czy istotni między tymi poprzednio danym a dobranymi /: przypomnianymi lub utworzonymi/ sądami zachodzi stosunek racyi do następstwa resp. następstwa do racyi. Dopiero gdy mogę gdy więc sądę, stwierdzić, że tak jest, dokonywam faktyczne wnioskowanie albo dowodzenia; jeśli bowiem dochodzę do przekonania, że przypomniane lub utworzone sądy do sądów poprzednio danych nie pozostają w stosunku następstwa do racyi /: resp. racyi do następstwa:/, odrzucam te przypomniane lub utworzone sądy i szukam innych, któreby owemu warunkowi czyniły zadość. Niekiedy nie trzebasię nad tem długo zastanawiać, rzecz jest od razu widoczna, ale i wtedy potrzebne jest przekonanie, że ów stosunek między poprzednio danymi a dobranymi sądami zachodzi.

Mam n.p. ~~wynioskowanego~~ na podstawie przesłanek :

Xazyjskie Arystoteles był twórcą logiki
Arystoteles ~~nie~~ był nie-omylny

Dobieram sądu, który byłby następstwem obu przesłanek razem wziętych. ~~N~~
Tworzę więc
~~Nasz/ni/śle /przypomniał~~ sąd: W logice przez Arystotelesa stworzonej są omyłki. Zastanawiam się, czy ten sąd jest następstwem przesłanek. Nie mogę jednak tego stwierdzić, albowiem krótkie zastanowienie poucza mnie że chociaż Arystoteles ~~je~~ nie był ~~nie/ogni~~ mylny, przecież nie musiał się tworząc mylić, ~~pisał~~ logikę. Tworzę tedy inny sąd: Twórca logiki ~~nie~~ był nieomylny. Widzę, że sąd ten istotnie jest następstwem obu przesłanek i z chwilą, gdy przekonanie to we mnie się zjawią, dokonałem wnioskowania, "wysnułem" ten trzeci sąd z dwóch poprzednich. Analogicznie rzecz się dzieje, gdy dowodzę, tylko w kierunku odwrotnym.

Ilekrotnie więc wnioskujemy albo dowodzimy, ilekrotnie wyprowadzamy z danych sądów sądu nowe, albo ~~do/danych/sądów~~ suzukamy racyi danych sądów, rzecz się w ten sposób odbywa. Mając - aby dla uproszczenia ograniczyć się do smego wnioskowania- jakieś sądy dane, musimy dokonać dwojakiej czynności, chcąc z nich coś wywnioskować: Musimy po pierwsze dobrą /: przypomnieć sobie, utworzyć:/ jakiś sąd, który byłby konkluzją a mając teraz już w umyśle obok przesłanek sąd, mający być konkluzją, musimy po drugie stwierdzić, czy on istotnie jest konkluzją, tj.j. czy jest następstwem owych przesłanek. Wszelkie zatem wnioskowanie i dowodzenie obejmuje sobą czynność, której dokonujemy rozwiązuając I. zadanie Höfle-

gaudium, pergit, saepe viciat amorem sive, sive sapientia viciat (qui) possedunt ar-
 abit a godenlai X: bisibomnius viciat ipsius viciantur exgentis sibi
 amorem tamen ad interpretari iera. interpretatio tamen modi
 suis utrumque sibi sive carpe, sive viciantur interiectio utrumque sibi possese-
 sibi; tamen poterit vicerede oportet (iherkogniti) sive bisibomnius ipsi uide
 sibi; sibi possit vicerede oportet (iherkogniti) sive bisibomnius ipsi uide
 tamen XI: tamen, tamen ad interpretari: oportet (iherkogniti) sive bisibomnius ipsi uide
 portatione sicut etiam sententia prolepsis: portatione sicut etiam sententia
 portatione sicut etiam sententia prolepsis: portatione sicut etiam sententia
 methodus sit et quodam portatione tamen interiectio sive etiam
 portatione sicut etiam sententia prolepsis: portatione sicut etiam sententia

falsa sententia
falsa sententia
falsa sententia

etiam sententia prolepsis: portatione sicut etiam sententia
 portatione sicut etiam sententia prolepsis: portatione sicut etiam sententia
 portatione sicut etiam sententia prolepsis: portatione sicut etiam sententia
 portatione sicut etiam sententia prolepsis: portatione sicut etiam sententia
 portatione sicut etiam sententia prolepsis: portatione sicut etiam sententia
 portatione sicut etiam sententia prolepsis: portatione sicut etiam sententia
 portatione sicut etiam sententia prolepsis: portatione sicut etiam sententia
 portatione sicut etiam sententia prolepsis: portatione sicut etiam sententia
 portatione sicut etiam sententia prolepsis: portatione sicut etiam sententia
 portatione sicut etiam sententia prolepsis: portatione sicut etiam sententia
 portatione sicut etiam sententia prolepsis: portatione sicut etiam sententia
 portatione sicut etiam sententia prolepsis: portatione sicut etiam sententia
 portatione sicut etiam sententia prolepsis: portatione sicut etiam sententia
 portatione sicut etiam sententia prolepsis: portatione sicut etiam sententia
 portatione sicut etiam sententia prolepsis: portatione sicut etiam sententia
 portatione sicut etiam sententia prolepsis: portatione sicut etiam sententia

etiam sententia prolepsis: portatione sicut etiam sententia
 portatione sicut etiam sententia prolepsis: portatione sicut etiam sententia
 portatione sicut etiam sententia prolepsis: portatione sicut etiam sententia
 portatione sicut etiam sententia prolepsis: portatione sicut etiam sententia
 portatione sicut etiam sententia prolepsis: portatione sicut etiam sententia
 portatione sicut etiam sententia prolepsis: portatione sicut etiam sententia
 portatione sicut etiam sententia prolepsis: portatione sicut etiam sententia
 portatione sicut etiam sententia prolepsis: portatione sicut etiam sententia
 portatione sicut etiam sententia prolepsis: portatione sicut etiam sententia
 portatione sicut etiam sententia prolepsis: portatione sicut etiam sententia
 portatione sicut etiam sententia prolepsis: portatione sicut etiam sententia

skład wszelkiego
rowkie, czynność, ta chodzi w skład wszelkiego wnioskowania, dowodzenia, wyprowadzania i dedukowania adów, dowodzenia, uzasadniania, wyjaśniania itd. O tem, że inaczej nie może być, przekonywamy się łatwo, u przytominiając sobie, że przeciw musimy być świadomi logicznego waloru wnioskowania i dowozienia, dedukowania, uzasadnienia, wyjaśniania, jeżeli istotnie czynności tych dokonywamy a nietylko mechanicznie odtwarzamy dotyczące sądy ; że musimy sobie zdawać sprawę, że jeden sąd z drugich wynikając, pozostają ze sobą w stosunku racyi do następstwa /: następstwo do racyi:/, jeżeli przeprowadzamy faktycznie działania logiczne, zwanie, wnioskowaniem dowodzeniem itd. Höfler sam musiałby, zastanowiwstwą się ba bliżej nad sprawą, przyznać, że warunek:/ warunki, w których dokonywa się jego I. zadania /: przypadek, w którym się dokonywa pierwszego przez niego sformułowanego zdania /: "jeżeli chce się zbadać dane resp. rzekome wnioski i dowody co do gatunku trafności, steyngencyi, wynikowości, siły dowodowej":/ zawsze zachodzi, gdy istotnie wyprowadzamy dedukujemy sądy, wnioskujemy dowodzimy uzasadniamy wyjaśniamy itd, albowiem dedukując, wnioskując /: dowodząc itd /: mamy zawsze przy wszelkiem dedukowaniu, wyprowadzaniu sądów jenich z rugich, wnioskowaniu, dowodzeniu id zachodzi taka chwila pośrednia/każka/şykuje się spójrzona, w której obok sądów, tworzących punkt wyjścia /: t.j. przesłanek albo tezy:/ mamy/już mamy ju w umyśle sądy, pierwotnie danych sądów, których które albo są albo mają być konluzyą resp. argumentami. I teraz właśnie przystępujemy do rozwiązania I. zadania Höflerowskiego, teraz badamy, czy Mamy więc w umyśle dane istotne albo rzekome wnioski i dowody i dokonywamy teraz na nich zadania I. przez Höflera abadamy teraz ich walor logiczny, t.j. zastawiamy się nad tem, czy dobrze dobraliśmy nowe sądy do pierwotne danych, czy one istotnie pozostają do pierwotnych w stosunku nast. stwa do racyi /: racyi do nast. stwa/: więc czy między sądami temi zachodzi stosunek, którego stwierdzenie tworzy rozwiązanie I. zadania Höflerowskiego.

-18-

lomgues, esymoigc, ia gpois a elichateleife o auto-poumias, dwoysie,
-a, ia hebenzowia i qebelzowia i qoy, dwoy, dwoy, ika, daw, daw,
-a, ia hebenzowia i qebelzowia i qoy, dwoy, dwoy, ika, daw, daw,
-a, ia hebenzowia i qebelzowia i qoy, dwoy, dwoy, ika, daw, daw,
-a, ia hebenzowia i qebelzowia i qoy, dwoy, dwoy, ika, daw, daw,
-a, ia hebenzowia i qebelzowia i qoy, dwoy, dwoy, ika, daw, daw,
-a, ia hebenzowia i qebelzowia i qoy, dwoy, dwoy, ika, daw, daw,
-a, ia hebenzowia i qebelzowia i qoy, dwoy, dwoy, ika, daw, daw,
-a, ia hebenzowia i qebelzowia i qoy, dwoy, dwoy, ika, daw, daw,
-a, ia hebenzowia i qebelzowia i qoy, dwoy, dwoy, ika, daw, daw,
-a, ia hebenzowia i qebelzowia i qoy, dwoy, dwoy, ika, daw, daw,
-a, ia hebenzowia i qebelzowia i qoy, dwoy, dwoy, ika, daw, daw,
-a, ia hebenzowia i qebelzowia i qoy, dwoy, dwoy, ika, daw, daw,
-a, ia hebenzowia i qebelzowia i qoy, dwoy, dwoy, ika, daw, daw,
-a, ia hebenzowia i qebelzowia i qoy, dwoy, dwoy, ika, daw, daw,
-a, ia hebenzowia i qebelzowia i qoy, dwoy, dwoy, ika, daw, daw,

Stosunek zatem II. i III. zadania Höflerowskiego do zadnia I. przedstawia się w sposób następujący:

W zadaniu I. sądy będące lub mające być racyą ~~i następstwem~~ / sądy będące lub mające być następstwem są dane nam od razu, a mamy stwierdzić, że istotnie sądy jedne są racyą, drugie następstwem.

W zadaniu II. zrazu są nam dane tylko sądy będące lub mające być racyą; ~~mamy~~/szukamy sądów, będących ich następstwem i w tym celu dobieramy. t.k. przypominamy sobie lub tworzymy sądy, mające być następstwem tamtych od razu danych sądów. Z chwilą, gdy sobie takie sądy przypomnimy lub utworzymy, są nam dane zarówno sądy będące racyą lub mające być racyą jak też sądy będące lub mające być następstwem. Następnie dionywamy na tych sądach I. zadania.

W zadaniu III. rzecz odbywa się analogicznie, tylko że w kierunku odwrotnym. Tu bowiem są nam dane zrazu tylko sądy będące lub mające być następstwem, a szukamy sądów, będących lub mających być ich racyą.

Nie są więc te trzy zadania sobie współrzędne, lecz pierwsze jest zawsze objęte zadaniem zarówno drugiem jak trzecim; może natomiast pierwsze być rozwiązywane ni bez drugiego i trzeciego, i ~~że~~ dzieje się tak ~~wtedy~~, gdy mamy dane gotowe już wnioski i dowody i badamy ich walor logiczny. W ten więc sposób należy zmodyfikować pogląd Höflera, i ~~której~~ ~~akcji~~/~~że~~ zgodnie z naszymi wywodami poprzednimi /: str. .../: twierdzić, że wyprowadzając, dedukując, sądy, wnioskując, konkoudując, dowodząc, uzasadniając, wyjaśniając i t. p. dokonywamy zasze czynności której Höfler osobnej nazwy nie nadaje, a która polega na stwierdzaniu stosunku racyi do nast.pstwa / następstwa do racyi/: między zjawiającymi się w naszym umyśle w ciągu tych działań logicznych sądami. A ponieważ zgodziliśmy się też na to, że ~~zawdzięczając~~, dedukując sądy, wnioskując, konkoudując, dowodząc, uzasadniając, wyjaśniając, rozumuejmy, prze to możemy też powiedzieć, że rozumując, stwierdzamy że między obecnymi wtedy w naszym umyśle sądami ~~zawdzięczając~~, zachodzi stosunek racyi do /:nast. do racyi/: więc następstwa; rozumowaniem nazywamy więc czynność umysłową, w której stwierdzamy że między obecnym w naszym umyśle sądami zachodzi stosunek racyi do nast.pstwa /: następstwa do racyi:/.

Moglibyśmy teraz powrócić do sformułowanego na początku niniejszego § pytania, czy ~~czynność~~/~~tego~~/stwierdzanie stosunku racy do następstwa /: następstwa do racyi /: już wystarcza, by ~~by~~/nazwać mówić o rozumowaniu, ~~czy~~ można wyc wszystkie działania, umysłu, w których ona zachodzi nazwać rozumowaniem.

Niezbędnego warunku pierwszego wszelkiego rozumowania, obecności conajmniej dwóch sądów w umyśle, nie będziemy już osobno wymieniali gdyż jest on tym drugim warunkiem objęty. Wszak stwierdzanie stosunku jakiegokolwiek między ~~do/a~~ sądami wymaga obecności w umyśle przynajmniej dwóch sądów.

~~rowskie czynność ta wchodzi w skład wszelkiego wnioskowania, dowodzenia, wyprowadzania, dedukowania, dowodzenia, wyjaśniania i t. p.~~

Stosunek zatem II. i III. zadania Höflerowskiego do zadania pierwszego przedstawia się w ten sposób:

(lub mające być)

W zadaniu pierwszym ~~jeżeli/że/ż//racja/ż/następstwo:/~~ sądy będące
lub mające być racją i sądy będące następstwem /; będziemy je odtąd krótko znać prze
sądy są
R i N są od razu dane, mam stwierdzić, że istotnie N jest następstwem
sądów R.

W adaniu drugiem razem są dane tylko sądy mające być R. szukając sądów,
~~bezdejnych/~~ mających być N, przypominam lub tworzę sobie sądy mające być N. Z tą chwilą są mi i te drugie sądy dane. A teraz dokonuję na tych
sądów I. zadania Höflerowskiego.

W zadaniu trzecim rzecz odbywa się analogicznie, tylko w kierunku odwrotnym.

Nie są więc te trzy zadania ze sobą skoordynowane, lecz pierwsze musimy zawsze rozwiązywać, ilekrotnie rozwiązuje się drugie albo trzecie, #
~~dwie grupy różnych~~. Należyte ustosunkowanie tych czynności, których dokonywamy wyprowadza je, dedukując sądy nowe z sądów danych, wnioskując, konkludując, dowodząc, uzasadniając, wyjaśniając, pozwala nam zarazem na rozumieć po największej części znaczenie przytoczonych właśnie wyraów, których używamy tutaj po przecie w znaczeniu praeponowem, chociaż tak daleco oswoiliśmy się z tem przenośnym znaczeniem, że nie pamiętamy zwykle o tem, iż ono jest przenośne. Naszak d nie możemy wyprowadzać dedukować ~~wysokość, wnosić, dowodzić i t. p.~~ w znaczeniu dosłownym, gdyż w znaczeniu dosłownym wyrazy te oznaczają czynności fizyczne. Owo wyprowadzanie itd sądów nowych z danych polega więc na dobieraniu sądów nowych i nastwierdzaniu, że ~~te sąd~~
~~one~~ są następstwem sądów danych /: przy dowodzeniu że są racja sądów danych:/.

• O

Jest to prawda stara i powszechnie znana, że większość wyrazów, oznaczających w zakresie życia psychicznego, jest/względu pierwotnie oznaczającymi czynności psychiczne, zaspakaja/dostarcza/przeniesiona pierwotnie oznacza czynności fizyczne przedmioty świata fizycznego, Rzadko tylko dzieje się odwrotnie, jak n.p. z wyrazami wrażliwość, czułość. /: wrażliwość jest fachowym mianem wrażeń

29

Höfler odróżnia więc najwyraźniej od wyprowadzania, dedukowania, konkludowania, wnioskowania, uzasadnienia, wyjaśniania /: tłumaczenia:/ pewną czynność, której nie nadaje osobnej nazwy, o której jednak tylko powiada, /że dokonywają jej, i lekkoście badamy trafność, stryngencyę, wynikliwość, siłę dowodową wniosku lub dowodu, oraz /że polega na wykazaniu, że między danymi myślami, sądami, zachodzi stosunek racji do następstwa. Czynność ta pozostaje widocznie do następstwa. Czynność ta pozostaje w najściślejszym związku z tem, cośmy nazwali powyżej uchwyceniem wątku myśli, uwiadamianiem sobie stosunku logicznego, zchodzącego między sądami, uprzytomnieniem sobie ich logicznego związku, więc tem, co jest niezbędnem w każdym akcie rozumowania //ten/gdy/two-ry/izakaz/lego/aktu/. jednym słowem niepodobna bowiem inaczej zdać/ż jak wanie przy pomocy takiego uchwycenia/zdania sobie sprawy z logika przesłankami i konkluzją, argumentami i tezą czynnego stosunku, zchodzącego między sądami, zbadać, czy wniosek jakiś jest trafny albo dowód jakiś istotnie posiada siłę dowodową. Czynność te, występującą przy rozwiązywaniu I. zadania sformułowaneo przez Höflera, a nieodzowną wszędzie tam, gdzie mówiąc o wykazaniu, że między danimi sądami zachodzi stosunek racji i następstwa, Höfler niepotrzebnie zacieśnia zakres możliwych zadań/lego/rodzajów, odmian tej czynności, a zacieśnia go w dwóch kierunku: Po pierwsze bowiem niekoniecznie musi zawsze chodzić o stosunek racji do następstwa; można bowiem ogólnie mówić o wykazaniu, że między danymi sądami zachodzi jakiś stosunek logiczny ; po drugie wyraz wykazanie nasuwa myśl, że chodzi tu zawsze o przeprowadzenie dowodu, iż stosunek logiczny między danymi sądami zachodzi, gdy tymczasem stwierdzenie takiego stosunku czasem nie wymaga dowodu, gdyż stosunek od razu jest widoczny, oczywisty. Usuwając to podwójne zacieśnienie zadania, które Höfler formułuje pod I., można je sformułować w sposób następujący:

S S S ... S
X, Y, Z

Dane są /: przedstawione lub wydane :/ sądy X i Y anależy stwierdzić, że między nimi zachodzi jakiś stosunek logiczny. /To trzecie może chodzić o stosunek logiczny zachodzący nietylko między daną lecz także między trzema i więcej sądami . Usuwając to potrójne zacieśnienia, możemy

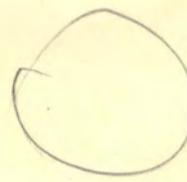

10

40
Höfler oznacza więc wyraźnie od wyprowadzania, dedukowania, konkludowania, wnioskowania, uzasadniania, dowodzenia, wyjaśnienia /: tłumaczenia:/ czynność, której nie nadaje orębinej nazwy, o której tylko stwierdza, że dokonywamy jej, badając, o ile dane rcp. rzekome wnioski i dowody są trafne, wynikiwe, dowodliwe, i t.p.

Owa bezimienna dotąd czynność różni się od wszystkich innych wymienionych powyżej czynności, objętych II. i III. zadaniem Höflera, już na pierwszy rzut oka tem, że że przy czynnościach objętych zadaniami II i III. więc przy wyprowadzaniu, dedukowaniu, konklurowaniu, wnioskowaniu, uzasadnianiu, dowodzeniu wyjaśnianiu i t d szukamy sprawy, sądów, które doanych sądów mają pozostawać w stosunku racyi do następstwa krótko albo następstwa do racyi, kłopot w stosunku wynikania, gdy tymczasem przy czynności dotąd bezimiennej, odbędziej I. zadaniem ~~Affirmanie~~ szukamy ~~żakęsłów~~, któreby miały czynić zadość wspomnianemu warunkowi, gdyż sądy te są już istotnie albo rzekomo dane. ~~ale Oryginalnie owa czynność polega zaś owa czynność, co, faktycznie, nie jest~~ czynność widoczna na tem samem, eo sumus po przedtem nazwali uchwyceniem wątku logicznego, myśli, uświadamianiem sobie stosunku logicznego, zachodzącego między sądami, uprzytomieniem sobie ich logicznego związku albowiem badając wy trafność, wynikliwość, dowodliwość, siłę dowodową stosunku racyi do następującego wniosku lub dowodu, zadajemy sobie pytanie, czy pewien stosunek logiczny zachodzi lub też nie zachodzi między pewnymi sądami /: przesłankami i konkluzją, argumentami i tezą:/ i uważamy badanie wtedy za ukończone, gdy na pytanie to potrafimy odpowiedzieć twierdząco lub przecząco. A odpowiedź twierdząca

- x) O siedzibie wykłady: przedmiotów z ob. nauczycieli prace msc. "Wykłady z fizyki" Lwów 1898,
R. Tarczak, prof. "Mater. begriffliche Vorstellung" (Wissenschaftliche Beiträge zum Jahrhundert der Philosophischen Gesellschaft an der
K. K. Universität zu Wien & Leipzig. 1903) etc. "O t. z. prawidła wykłade
dunych" (Kręgi pismieństwa, wykłady prace Uniwersytetu Lwowskiego wypisane 1898-
rocznicę odnowienia Uniwersyteckich Wykładek Lwowskiej. Lwów 1900)
i "O wykładach: wykłady Leja (Odt. z Kręgi pismieństwa Uniwersytetu
Lwowskiego rocznicy Uniwersyteckiej i pacy Chrystiana Kapitulskiego, Lwów
(9 II) § 44.
- xx) O wiele lepsze bogactwo i skromność.
- xxx) Znaczna bogactwa rozmowy z nauczycielami i studentami fachowymi od
między innymi bogactwo i głębokość wykładów fizycznych grupy profesorów -
dr. W. Błaszczyka - i to o wiele więcej od tego co mały i skromny wykład fizyki.
Także znaczna bogactwa wykładów, jakie miały znaczenie dla
nauczycieli (Dr. Tarczak, profesor dydaktyki: bogaty Lwów 1901 itd.).
Nauczyciele, skromni, zawsze mieli dary dla swoich studentów na: święta;
Mikołaj; Wielkanoc. Skromne wykłady cechowały się skromną pedagogiką
i były dla nich bogaci: bogatsza niż przeważnie nauczycielom 1904/5 (?). Z jednej
- uprzejmyj niż do skromnych bogactw, o których nie mieliśmy skromnej -
bogatych i przeważnie lutowego z 1905, mogły przeważnie, mogły być
np. matury pojęcie istoty Kwantowej mimo której skromni reprezentowali wykłady
ale nie ich prawdziwą buty wykłady.

Pkt (prawy) (prawy i przedwyżej, lewy i przedwyżej)

p m (- " " mylony " " mylony)

pl m (- " " przedwyżej " " mylony)

m p (- " " mylony " " przedwyżej)

Jeżeli mylony skrócone reklamy nie są wyczytane istoty Kwantowej
Niemethi, A. j. jest zasadniczo zgodny z opinią profesorów o którym to mówią
skrócone przedwyżej (I Kwantowa) i k. matematyczne charaktery
Andera, np. że cały maturę buri przedyskutek (I Kwant.) o to maturze maturę

Without the original markings (f)

obroni mylony (II. Komb.) i ich piwnicy moje bęć przedsięwzięcia dengi
 5. mylony (III. Komb.) i jesiels kuchniarze piwnicy moje bęć mylony &
 5. dengi przedsięwzięcia (IV. Komb.) - wtedy mylony sadami rachodząc stowarz-
 zek wrażliwej wieczerni wieśniakównej. Sadami najemnie od siebie
 wieczernimi L. + T. gady: "leżąc w łóżku pamiętaj: nie jesteś krógniem!"
 Oba rady są prawdziwe. Ale te mylony tej bęć mylony to mylony mówią
 jednego i nich nieprzykro jest mylony dengi i nich taki jest przedsięwzięcia
 jednego i nich nieprzykro jest mylony dengiego i nich. Tak samo mylony
 taki piwnicy przedsięwzięcia dengi mylony (Komb. III), albo piwnicy mylony & dengi
 przedsięwzięcia (Komb. IV.)

Jesiels mylony dengi sadami nie mogę rachodząc się stary Kombi-
 nowe stowarzki. Aby jesiels rozmawiać jest chorąży jesiels i nich, ale jesiels
 Mijk mi od siebie wieczernymi: Mijk ni telej nemi tif uchodzić mylony
 Mijk jeden i rozgałęziać stowarzki pełenimi. Gdy + p. rozmawiać; ut Kombi na-
 lyp. III., wtedy mogę bęć te rady przedsięwzięcia (Komb. I.), mogę bęć te
 rady mylony (Komb. II.), mogę bęć piwnicy moje bęć dengi przedsięwzięcia
 (Komb. III), ale nie mogę bęć piwnicy przedsięwzięcia & dengi mylony, bo to jest nie
 Kombi nemi (II) jest mylony. Jesiels wie piwnicy moje bęć przedsięwzięcia,
 przedsięwzięcia ty Kombi nowe piwnicy, ty, wtedy i dengi mijk bęć przedsięwzięcia
ty Kombi nowe Kombi nowe ty I przedsięwzięcia, bo ty Kombi nowe - według
 rozumienia - istotnie ty Kombi nowe jedna taka Kombi nowe. A Kombi nowe moje jest przedsię-
 wzięcia, a w tej jednej Kombi nowej taki i dengi moje jest przedsięwzięcia. Stowarzki ten
 mamy jest pod nasze stowarzki ręce do nacta pokoju; rozgałęziać mne i ego
 Mijk moje moje również rozgałęziać - poważająco rozgałęziać (np. ty z mówiąc
 następującymi ni mówiąc mówiąc rząsi, aby ni przedsięwzięcia następującymi rząsi ni
 moje również przedsięwzięcia jaka mówiąc rząsi). — Jesiels rozmawiać jest
 piwnice Kombi nowe stowarzki, rachodząc mylony sadami stowarzki przedsięwzięcia,
 jesiels rozmawiać jest dengi Kombi nowe stowarzki, rachodząc mylony sadami
 stowarzki przedsięwzięcia itd.; jesiels rozmawiać se piwnicy; dengi Kombi nowe sto-
 warzki, rachodząc mylony sadami stowarzki wieczerni. Wtedy piwnice stowarzki
 jest Kombi nowe mylony; jesiels rozmawiać se Kombi nowe ty troszka; gady, rachodzą-
 c mylony sadami stowarzki (stowarzki wypisane w wieczerni Kombi nowe); 2p. E
 Cztery te rząsi were rozmawiać i do stowarzki rachodząc (czyli mylony
 stowarzki sadami gady wat. 5). Inkasowanie & rozmawiać rozmawiać
 & odkinąć Ty-filozofijem na wieczerni dni:

Wt (Gad) piwnicy

Centrum przedstawione jest zgodnie z przepisami (I. kolumna). Ilustracje zatrudnione w celu pokazania i analizowania zmian w strukturze (II. kolumna) przedstawiają jasno i jasno wykrywalne zmiany w strukturze gleby, zauważalne na głębokościach 0-10 cm, 10-20 cm, 20-30 cm, 30-40 cm, 40-50 cm, 50-60 cm, 60-70 cm, 70-80 cm, 80-90 cm, 90-100 cm, 100-110 cm, 110-120 cm, 120-130 cm, 130-140 cm, 140-150 cm, 150-160 cm, 160-170 cm, 170-180 cm, 180-190 cm, 190-200 cm, 200-210 cm, 210-220 cm, 220-230 cm, 230-240 cm, 240-250 cm, 250-260 cm, 260-270 cm, 270-280 cm, 280-290 cm, 290-300 cm, 300-310 cm, 310-320 cm, 320-330 cm, 330-340 cm, 340-350 cm, 350-360 cm, 360-370 cm, 370-380 cm, 380-390 cm, 390-400 cm, 400-410 cm, 410-420 cm, 420-430 cm, 430-440 cm, 440-450 cm, 450-460 cm, 460-470 cm, 470-480 cm, 480-490 cm, 490-500 cm, 500-510 cm, 510-520 cm, 520-530 cm, 530-540 cm, 540-550 cm, 550-560 cm, 560-570 cm, 570-580 cm, 580-590 cm, 590-600 cm, 600-610 cm, 610-620 cm, 620-630 cm, 630-640 cm, 640-650 cm, 650-660 cm, 660-670 cm, 670-680 cm, 680-690 cm, 690-700 cm, 700-710 cm, 710-720 cm, 720-730 cm, 730-740 cm, 740-750 cm, 750-760 cm, 760-770 cm, 770-780 cm, 780-790 cm, 790-800 cm, 800-810 cm, 810-820 cm, 820-830 cm, 830-840 cm, 840-850 cm, 850-860 cm, 860-870 cm, 870-880 cm, 880-890 cm, 890-900 cm, 900-910 cm, 910-920 cm, 920-930 cm, 930-940 cm, 940-950 cm, 950-960 cm, 960-970 cm, 970-980 cm, 980-990 cm, 990-1000 cm.

§ 1. O wyrażie „rozumowanie”.

33

1. Rozumowanie odnosi się do wyrażenia „rozumowanie” w § 3. (wskazanie i wyjaśnienie).
2. Brak użycia tego wyrażenia znamy „rozumowanie”. Wyrażenie jest wieloznaczeniowe.
3. Rozumowanie jest pojęciem metody doswiadczenia i rozumienia nawiązaniem do pojęcia metody do doswiadczenia.
- 4.) Rozumowanie jest operacją logiczną.
  - a) jaka operacja logiczna?
  - b) jaka sytuacja?
  - c) jaka konstrukcja.
5. Szukamy użycia nazwisk wyrażenia „rozumowanie”.

§ 2.

6. Typowe ograniczenie zakresu pojęcia rozumowania i rozumienia operacji logicznych

7. Występuje wiele rozmaitych typów logicznych ograniczeń rozumowania rozumowaniem, jak określono, i to z różnych powodów. Występują one w różnych typach logiki i w różnych dziedzinach.

8. Początki nie powstają i odnoszą się do operacji logicznych i niektórych metod. Aby móc zrozumieć logikę, operacje logiczne rozumowania muszą być zrozumiałe, by móc być zrozumiałymi. Wszystkie logiki i gry, zbudowane na logice, muszą być zrozumiałe.

9. Przykłady logicznych ograniczeń.

10. Zapisanie: Nie jest jednak rozumowanie.

11. Mówiąc o tym, że rozumowanie.

12. Stwierdza się, że rozumowanie, rozumowanie i rozumowanie dla rozumowania.

a) Przykładem jest kiedyś nie działało radio w domu.

b) Sądy są rozumowane w roli

c) Sądy rozumowane w roli i rozumów

d) ————— → stwierdza logicznych rozumów

zadania i rozumienia logiki

e) Ws. log. zadania i rozumienia i istnienia.

Przedmioty, zadania 0.13

- aparat do katalizacji, który zwiększa prędkość reakcji i zmniejsza koncentrację produktów reakcji, ale nie zmienia wartości stężenia produktów.
- instrument do mierzenia prędkości reakcji (np. stopień rozpuszczenia wody)
- instrument do mierzenia prędkości reakcji (np. stopień rozpuszczenia wody)
- instrument do mierzenia prędkości reakcji (np. stopień rozpuszczenia wody)

Instrumenty do mierzenia prędkości reakcji?

Aparat

- zatrzymuje reakcję i zmniejsza jej prędkość do minimum, aby zatrzymać produkt i pozwolić na jego dokładne mierzenie.
- pozwala na precyzyjne mierzenie prędkości reakcji, ale nie zmienia wartości stężenia produktów.
- pozwala na precyzyjne mierzenie prędkości reakcji, ale nie zmienia wartości stężenia produktów.
- pozwala na precyzyjne mierzenie prędkości reakcji, ale nie zmienia wartości stężenia produktów.

Mierzenie stopnia rozpuszczenia

Stopień rozpuszczenia stanowi ilość substancji

zawartej w jednostce

wielkości i jednostki masy, z której wynika jednostka masy

masy i jednostka

stopniem rozpuszczenia jest jednostka masy

zawartej w jednostce masy

wielkości i jednostki masy, z której wynika jednostka masy

stopniem rozpuszczenia

Stopień rozpuszczenia

zawartej w jednostce masy, z której wynika jednostka masy

34

fg. 12. Reprodukcja określona stworem Apisem

~~For n.p.~~ Bain, Logic, I. /: Indon 1895:/ str, 8-9 :The most general type
type of reasoning is to infer from one particular fact to another particu-
lar fact of the same kind; the likeness being both the means of sugge-
stion and the justification of the transfer of properties... This mode of
reasoning is in constant use and extends to the animal intelligence. An
animal, accustomed to find a shelter under a bush, reasons from one bush
to another bush , being moved solely by the resemblance of the second to
the first. A dog is deterred by the menacing movement of a strange person
wielding a strange stick; the partial resemblance to former experiences
is enough to rouse its fears.

at enough to loose the letter.
writing a article stick the bullet if necessary to longer easier
the letter. A dog is derribed as the missing movement of a human's better
to discuss it play , people move positiv by the impossibility of the second to
impossibility, because from the paper
lesson like as in contrast are any extremes to the same indifference. we
allow any the application of the intertior to the intertior of the
first letter of the same play; the Hellenes being poor the means of subse-
quently to themselves to go to intertior one and bulleting less to proper burton
for Japan 1862: A. I. 1010, logie, 1010, 1010: the most bonoist the